

Revista oficial FC Barcelona
Agost - Setembre del 2014 · Núm. 70 · 4 €

El Barça renova la il·lusió

La plantilla guanya energia, versatilitat i capacitat competitiva amb la incorporació dels nous fitxatges per a l'equip de Luis Enrique

seient
lliure

SI ESTÀS DE VACANCES, ALLIBERA EL TEU SEIENT.

L'ús del Seient Lliure segueix creixent!

La passada temporada vam fer el rècord de 677.000 seients alliberats, un 13% més respecte a l'anterior.

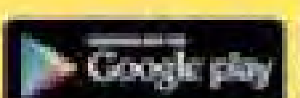
Com que la Lliga comença a l'agost, si estàs de vacances i no pots venir, allibera el teu seient!

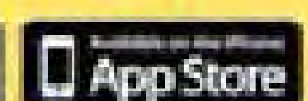
Amb la nova app del Seient Lliure per a dispositius mòbils t'ho posem molt fàcil. Descarrega-te-la al teu smartphone o a la teva tablet i descobreix com de còmode i senzill és alliberar el teu seient.

Recorda que utilitzant el Seient Lliure, TOTS HI GUANYEM.

Tots hi guanyem
seientlliure.cat
902 1899 00

Comença la funció, comença l'espectacle

El teló de la nova temporada futbolística s'ha alçat i els barcelonistes afrontem un nou curs esportiu amb la certesa que moltes coses han canviat. D'entrada, s'ha confirmat allò que el president Josep Maria Bartomeu va anunciar públicament a finals de la temporada passada, quan va referir-se al fet que el Club i l'equip viurien un procés de transformació profunda. Així, durant aquests darrers mesos, s'han anat produint canvis molt importants en les tres grans àrees del Club, la Directiva, l'Executiva i l'Esportiva, amb l'objectiu de fer un Barça més eficient i afrontar el nou curs amb les màximes expectatives d'èxit.

L'elecció de Luis Enrique com a nou entrenador del primer equip ja va ser el primer gran símptoma de quins objectius pretenia la transformació esportiva anunciada. En la seva etapa com a jugador i capità del Barça, Luis Enrique va ser un gran exemple de passió, il·lusió, exigència i sacrifici, valors que el defineixen també en la seva trajectòria com a tècnic. A més, durant aquests darrers anys ha adquirit experiència a les banquetes, i ha desenvolupat una metodologia de treball pròpia, envoltat d'un equip de treball jove però molt experimentat en el treball analític del joc i de tots els seus components.

A partir d'aquesta primera gran decisió, proposada pel director esportiu Andoni Zubizarreta i aprovada per la Junta Directiva, va començar un procés imparable, que s'ha traduït en la sortida de molts jugadors, entre els quals, alguns de tanta rellevància com Carles Puyol i Víctor Valdés, i en l'arribada, fins al tancament d'aquesta edició de la REVISTA BARÇA, de fins a set noves incorporacions, amb els fitxatges de Ter Stegen, Rakitic, Bravo, Suárez, Mathieu, el retorn de Deulofeu i Rafinha i l'ascens de Masip.

L'arribada d'aquests jugadors aportarà nous recursos i noves alternatives al joc d'un equip que, cal no oblidar-ho, compta ja amb un talent extraordinari, amb una columna vertebral molt sòlida i amb alguns dels millors jugadors del món. I com bé ens recorda Andoni Zubizarreta en el reportatge principal d'aquesta edició de la REVISTA BARÇA, en qualsevol procés de canvi el que realment importa és el que es conserva, que en el cas del Barça és la idea del joc, el nostre bé més preuat com a institució. Una idea irrenunciable, però que cal fer evolucionar de nou, com es va fer en les grans etapes d'èxit de la nostra història.

ELS FITXATGES APORTEN MÉS RECURSOS PERÒ CAL NO OBLIDAR QUE JA TENÍEM ALGUNS DELS MILLORS

Arribats a aquest punt és hora de disposar-nos a gaudir de l'espectacle. Imaginar un equip amb Messi, Neymar, Suárez, Iniesta, Xavi, Rakitic i Busquets, entre tants altres, faria les delícies de qualsevol aficionat al futbol. El món del futbol, en general, i el del Barça, en particular, porta implícites grans càrregues de crítica apassionada i de discussió acalorada, però ens aporta moments de gran distracció i d'extrema felicitat en un context social d'una complexitat extraordinària. Gaudim-los, doncs.

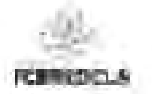

AGOST - SETEMBRE DEL 2014
EDITA Departament de Comunicació FC Barcelona
Av. d'Arístides Maillol, s/n, 08028 Barcelona **T** 902 18 99 00 **F** 93 411 22 19, revista@fcbarcelona.cat
DIRECTOR DE COMUNICACIÓ Albert Montagut
CAP DE PREMSA Toni Ruiz

DIRECTORA Ketty Calatayud **SUBDIRECTOR** David Saura **REDACTORS** Roger Bogunyà, Jordi Clos, David R. Jover, Pau Campaña, Rafael Staat, Xavier Catalán, Xavier Alegria, Miriam Nadal, Francesc Orenes, Marc Parramon, Carles Santacana, Anna Segura, Manel Tomàs i Ana Cantos **REVISIÓ LINGÜÍSTICA** Lourdes Julià i Marina Álamo **ASSESSORAMENT HISTÒRIC** Carles Santacana **ART I DISSENY** Anna Prats **COMPAGINACIÓ I MAQUETACIÓ** Albert Violant **INFOGRAFIA** Sonia Almodóvar **IL·LUSTRACIÓNS PORTADA I PÀGINES 8 A 11** Sebastià Martí (Escletxa®) **FOTOGRAFIA** Centre de Documentació i Estudis FCB, Miguel Ruiz (FCB), Germán Parga (FCB), Víctor Salgado (FCB), Santiago Escudé, Manuel Isart, Arxiu Seguí (FCB), Arxiu FCB. **PUBLICITAT** FC Barcelona Departament Comercial i de Màrqueting **F** 93 496 36 72 **IMPRESSIÓ** Rotocayfo **TIRATGE** 130.250 exemplars **DIPÒSIT LEGAL** B-40053-02 **PAPER** Estucat mat ecològic lliure de clor de 70 g.

La redacció d'aquest número s'ha tancat a 1 d'agost del 2014

LA CURSA QUE SENTS

Inscriu-t'hi a fcbarcelona.cat/cursa2014

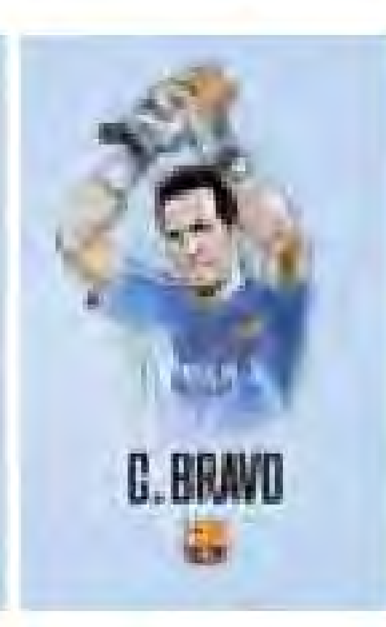
L’equip tècnic de Luis Enrique

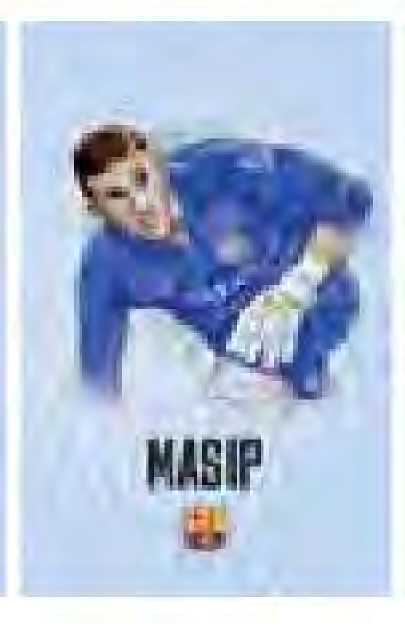

Luis Enrique s'ha rodejat de la seva gent, uns ajudants fidels i que ja l'han acompanyat en altres projectes. José Ramón de la Fuente, 'Dela' (entrenador de porters), el primer de l'esquerra, és l'únic que ha *heretat* de l'època de Tito Vilanova i Tata Martino. La resta han vingut amb ell. Seguint d'esquerra a dreta, trobem Rafel Pol (preparador físic), que ja va estar al Roma i al Celta. Juan Carlos Unzué (segon entrenador), que el va acompanyar a Vigo. A Robert Moreno (segon entrenador) l'ha tingut en tots els seus equips, Joan Barbarà (auxiliar tècnic) va ser el seu ajudant al Barça B, i Joaquín Valdés (psicòleg) sempre ha estat al seu costat.

Canvis per recuperar

PORTERIA

F Miguel Ruiz - FCB

Claudio Bravo, Marc Ter Stegen i Jordi Masip.

L'anunciada marxa de Víctor Valdés amb un any d'antelació va obligar la direcció esportiva i l'àrea de porters a afrontar el repte de trobar un substitut al millor porter de la història del Barça. Andoni Zubizarreta, pel seu passat esportiu gloriós com a porter, sabia el que tenia entre mans. No era senzill canviar tota la posició d'un especialista i en un lloc tan delicat en un equip, i, a més, amb el llistó a dalt de tot. Però el Barça sabia molt bé el que buscava: "Quan hem estat veient porters, hem buscat sobretot aquest tipus de porter que es mou bé en la línia amb el seu equip. Que pari ho dono per descomptat, però a més ha d'anticipar-se al perill i saber llegir el joc, manegar-se molt bé en l'un contra un i saber jugar amb una defensa que està més allunyada. A banda de tot això, que tingui una bona sortida de pilota perquè el porter per nosaltres és un jugador més al camp".

Mirant primer a casa, Zubizarreta va tenir molt clar que Masip havia de pujar al primer equip. Pel director esportiu, el sabadellenc "és el jugador que, venint de sota, més mèrits ha fet per arribar al primer equip. Al principi sempre apareixia com a segon porter, com a tercer porter, i la temporada passada va fer una temporada extraordinària. Coneix el joc, coneix totes aquestes qüestions".

A Marc Ter Stegen, el Barça el seguia des de feia dos anys. El van veure debutar al Borussia Moechengladbag i van veure en l'alemany un porter del perfil de Víctor Valdés quan tenia 22 o 23 anys: un porter atrevit, decidit, amb personalitat, a qui no li pesa la porteria, que si s'equivoca continuarà jugant igual. "El Marc el seguíem des de feia dos anys i, en produir-se la decisió del Víctor de no seguir, el que vam fer va ser anticipar l'operació. El primer pla que teníem era que Valdés fos el primer porter i que Ter Stegen vingués com a segon", reconeix el director esportiu.

La posició de porter s'havia de completar amb l'arribada d'un altre que conegués la Lliga, la Champions, que sabés el que és jugar al Camp Nou, que sabés com competeix el Barça. Zubizarreta explica: "Aquí teníem diverses possibilitats i amb Juan Carlos Unzué vam decidir que Claudio Bravo era qui millor responia a aquest perfil. Creiem que amb els tres estem ben coberts".

F Miguel Ruiz - FCB

Andoni Zubizarreta revela les claus de com s'ha transformat la plantilla blaugrana per tornar a guanyar partits i títols a la 'manera' del Barça

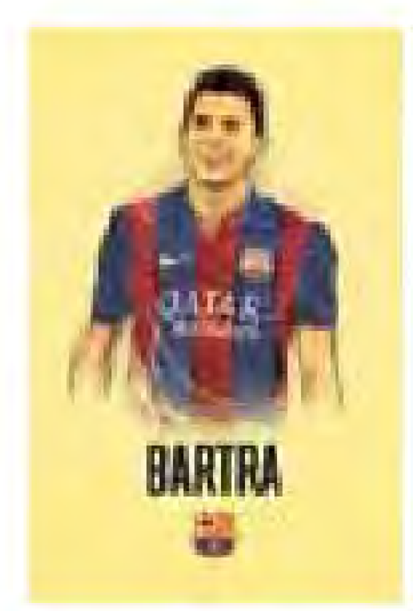
Ketty Calatayud

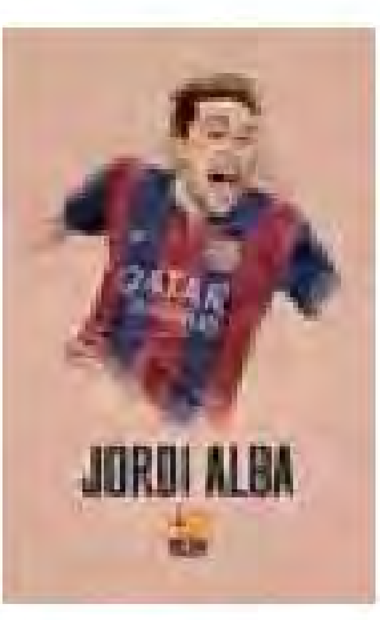
Des de l'època del Motí de l'Hespèria (1988), passant pel primer any de l'era Guardiola (2008), no s'havien produït tants canvis a la plantilla del primer equip del FC Barcelona. Alguns ho anomenen "revolució"; d'altres, "transformació", o "reconstrucció", mentre que el president Josep Maria Bartomeu parla "d'evolució d'un cicle". El director esportiu Andoni Zubizarreta ho veu com un "procés continuat, perquè el futbol està contínuament en moviment i canviant". I aquí és on pren tot el sentit la frase que encapçala aquest article, d'Humberto Maturana: "En tot canvi, l'important és el que es conserva".

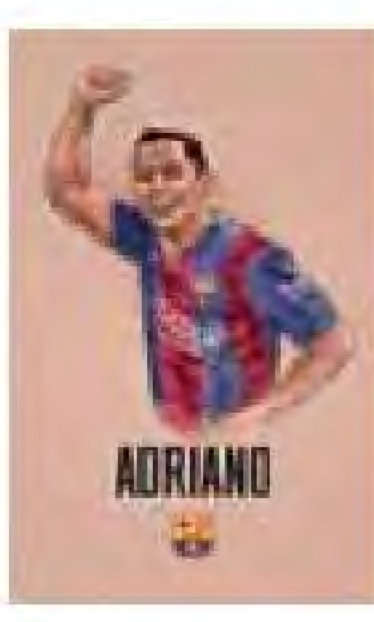
Zubizarreta, que coneix bé el biòleg i filòsof xilè per altres circumstàncies professionals, aplica la frase al cas del Barça. "Entenc el futbol com un procés de moviment continu, en el nostre cas, accelerat i amb més canvis quant als noms, però el que importa és el que nosaltres conservem, que és la nostra idea, la nostra manera de jugar, la nostra filosofia, el nostre concepte, la nostra forma de fer, de treballar, d'entrenar-nos per després plasmar-ho en el terreny a l'hora de jugar".

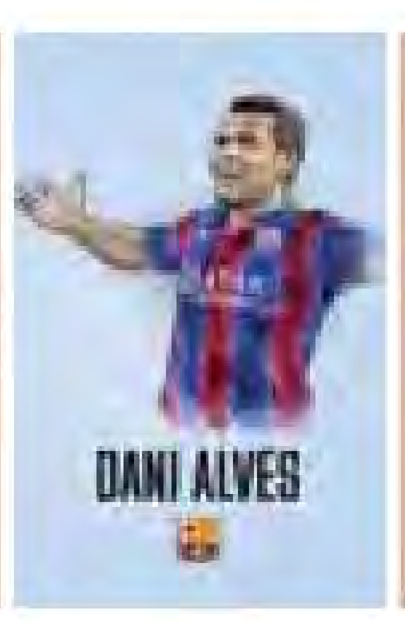
Després d'una temporada pràcticament en blanc, en què la plantilla havia mostrat símptomes d'esgotament mental i de pèrdua d'energia, tant la direcció esportiva com la Junta Directiva van coincidir en la necessitat d'accelerar les decisions que han estat madurant durant mesos, fruit de l'observació i l'anàlisi continuada tant del mateix equip com de les possibilitats del mercat. Calia introduir canvis per recuperar l'excel·lència.

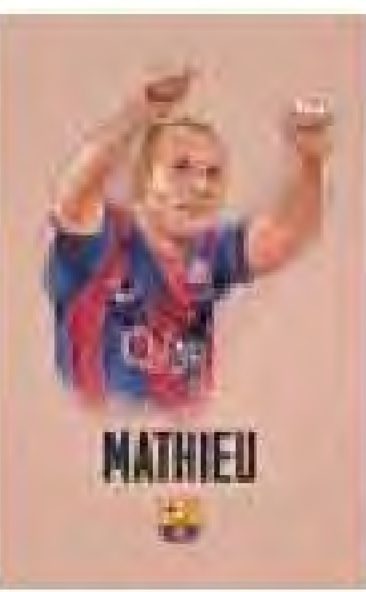
I què és l'excel·lència per als barcelonistes? La resposta respondria a la pregunta de què

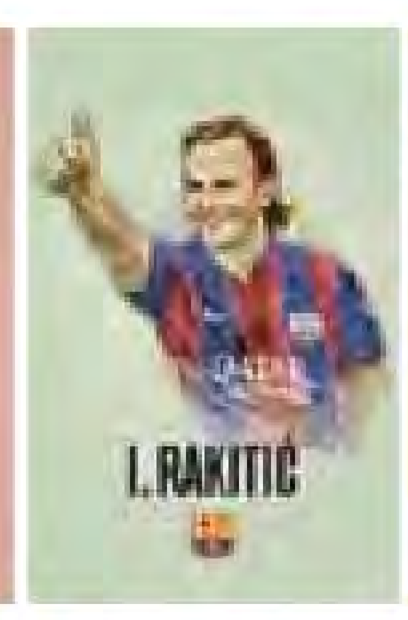

l'excel·lència

Andoni Zubizarreta observa un dels entrenaments del primer equip en un dels camps de St. George's Park.

"En tot canvi, l'important és el que es conserva"
(Humberto Maturana, biòleg i filòsof xilè)

fa feliços la majoria dels socis i aficionats del Barça: aconseguir la comunió entre el joc basat en l'estil que porta l'ADN Barça i els resultats, és a dir, guanyar partits i títols, a la manera blaugrana.

Sobre la premissa que la idea no es discuteix, sinó que evoluciona, la direcció esportiva i la secretaria tècnica treballa per preservar i perpetuar el model Barça. Un model d'èxit quant als resultats i els èxits esportius en els últims anys, però també un model de joc, un estil, que ha convertit el club blaugrana en un referent mundial i també en una potència econòmica dins del món de l'esport (el Barça és el segon club més valuós del món, segons Forbes).

Tot comença, explica Zubizarreta, en el moment en què el Club sap que el Tata Martino no continuarà a la banqueta del

DEFENSA

Miguel Ruiz - FCB

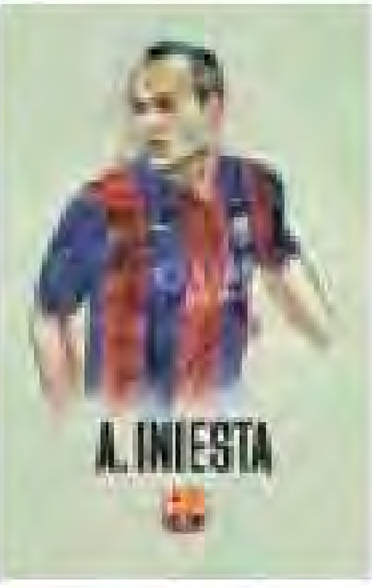
Mathieu uneix físic i tècnica.

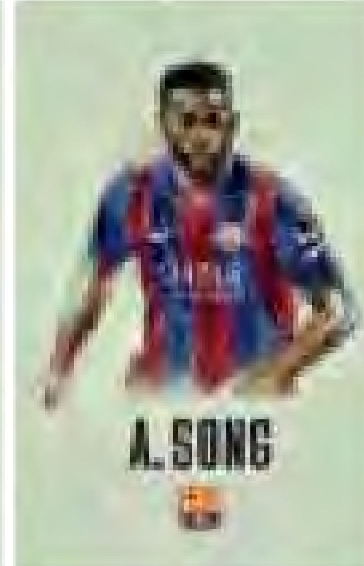
Per equilibrar l'equip era necessari portar jugadors per a la defensa, sobretot un cop confirmada la marxa de Puyol, d'una espècie que no es troba al mercat. Segons Andoni, el perfil de central que busca el Barça és molt concret, i per això és tan difícil trobar jugadors que s'ajustin a les característiques que necessita l'equip i que, al mateix temps, tinguin un valor de mercat al menys inflacionat possible. "Busquem jugadors que sàpiguen jugar bé, que tinguin bona sortida de pilota, però han de saber defensar amb molts metres enrere, entendre el joc, anticipar-se, saber com manegar la línia i utilitzar-la per a la pressió". Aquest últim punt és més important del que sembla, perquè "de vegades es diu que els davanters no pressionen prou, però el que passa és que la línia de darrere no ha reduït l'espai i no empenyen. Això s'ha de treballar, entrenar-se, però cal que el jugador s'atreveixi també a fer-ho, i no hi ha tants equips que juguin amb la pressió tan alta; per això costa trobar centrals així", explica el director esportiu.

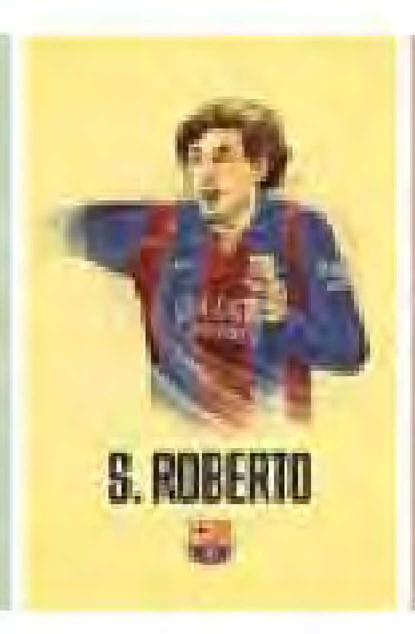
Entre tot el que el Barça havia analitzat, hi havia un jugador que s'ajustava al perfil millor que ningú. Luis Enrique i Zubizarreta coincidien que Jérémy Mathieu complia amb el que volen d'un central. "Mathieu té la intensitat, la marca, la capacitat de saltar, la capacitat per jugar més llarg, per recuperar ràpid enrere i és un central de posició, de tapar bé el tir, el joc aeri...", afirma Zubizarreta. A més, et dóna la possibilitat d'utilitzar-lo a la banda en una defensa de tres. Coneix la Lliga i volíem que un dels dos centrals conegués bé la competició i s'integrés ràpidament. Mathieu ens donarà fiabilitat". El director esportiu no amaga que Mathieu té altres virtuts personals que l'han captivat. "La seva voluntat de venir ha estat extraordinària, té un gran valor en un món tan professional. És un noi molt normal, que porta els seus fills a l'escola pública".

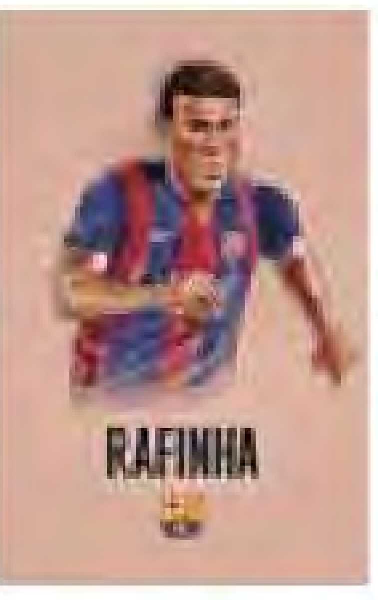
A l'espera del que preveurà el futur, cal no oblidar que el Barça compta amb un dels referents del Mundial del Brasil: Javier Mascherano. Quin aficionat no ha pensat que voldria tenir l'argentí al seu equip?

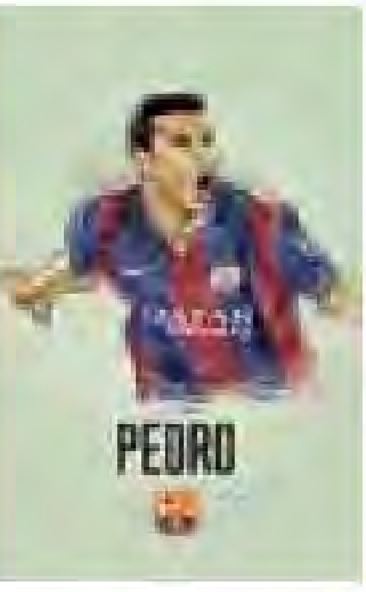

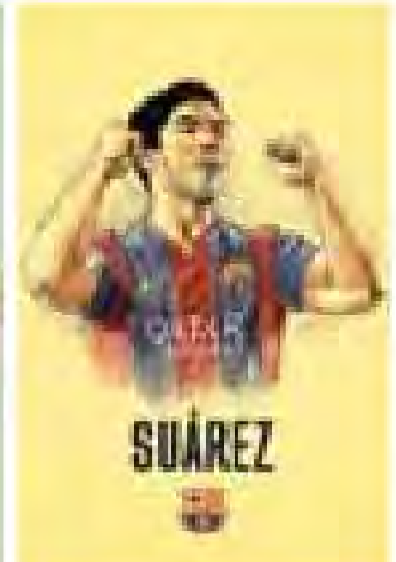

"Els punts de partida eren un entrenador que s'atrevís amb el repte d'evolucionar el model i portar jugadors que dotessin d'energia l'equip"

Miguel Ruiz - FCB

Luis Enrique dirigeix uns entrenaments molt dinàmics, amb continuades observacions als seus jugadors per corregir errors.

MIGCAMP

Miguel Ruiz - FCB

Ivan Rakitic ha ocupat la vacant que deixa Cesc al centre del camp.

El nom de Rakitic va sortir ben aviat perquè la posició de Cesc es va començar a moure molt d'hora, quan va acabar la temporada. El Club tenia controlats jugadors que poguessin jugar de '8' i de '10'. "El mercat estava bastant treballat, entenent que no és fàcil jugar en aquestes posicions al Barça perquè nosaltres els demanem que juguin en un espai curt, reduït, mentre que en els altres equips tenen una mica més d'espai per poder jugar. Els demanem un joc posicional molt clar. Rakitic era un jugador que havíem seguit molt. En el croat trobàvem el que buscàvem, i també té xut, arribada, rematada, coneix el futbol espanyol i té molta personalitat".

En aquesta zona del camp el Barça ha recuperat Rafinha, un jugador que va estar a les ordres de Luis Enrique a Vigo i que també és una de les novetats del primer equip, juntament amb Gerard Deulofeu. L'entrenador els coneix bé per donar-los confiança, afirma Zubizarreta, "però també sap exigir i com els pot exigir".

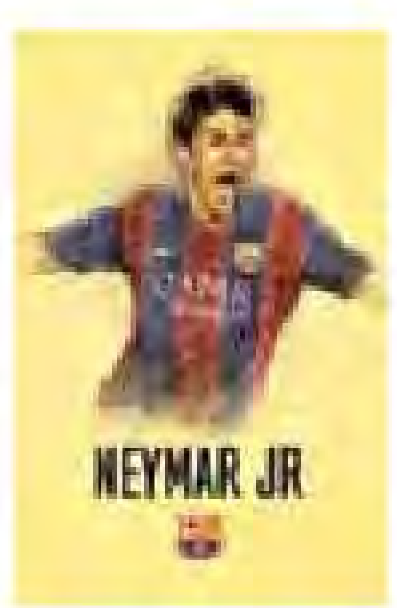
Barça. En aquest moment, el procés s'activa, "és com si tinguessis un full en blanc i l'has d'omplir per la primera línia, per la de l'entrenador, el cos tècnic i després la resta".

Fugint dels tòpics

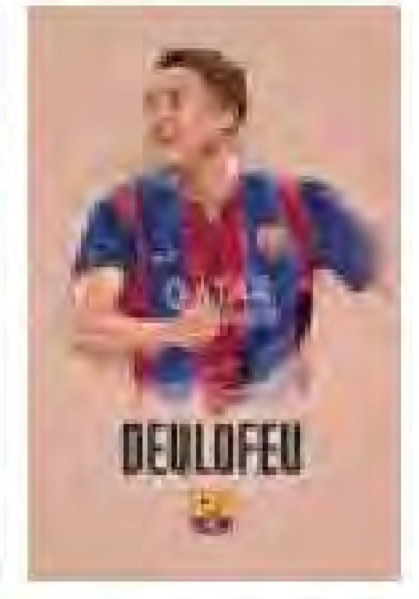
Per fer els canvis requerits per recuperar l'excel·lència de la qual parlem, Zubizarreta assegura que hi havia dos elements fonamentals a tenir en compte. D'una banda, escollir un entrenador capaç "d'atrevir-se amb el repte d'introduir idees, visions, formes d'entendre, de conèixer, de buscar solucions als problemes, sabent que el llistó està molt alt". El director esportiu recorda que "una de les grans aportacions de Pep Guardiola i Tito Vilanova al futbol va ser la de no quedar-se amb el tòpic que en el futbol està tot inventat. "Es van atrevir a reptar aquestes frases fetes. Dins de la nostra idea, de la nostra manera de jugar, del que som capaços de fer, amb els jugadors que tenim ara, amb les aportacions que ens poden fer els que s'incorporen nous, veurem quines solucions acabem trobant, noves o diferents".

L'estil és innegociable, indiscutible, però tant la direcció esportiva com el mateix Luis Enrique tenen molt clar que s'ha d'evolucionar, buscar variants en el joc que facin que el Barça no sigui l'equip previsible d'alguns partits. I com fer-ho és la clau de l'evolució que necessita el joc de l'equip per continuar sorprenent els rivals. "El nostre és un model que ens ha fet diferents. Els rivals et plantegen partits diferents. Holanda planteja el partit a Espanya amb defensa de tres i carrilers llargs... Has d'anar aprenent d'això i plantejar quines coses pots fer per reptar aquestes qüestions. Que hi hagi una discussió tàctica respecte al joc del Barcelona

"Per no ser un equip previsible hem buscat una plantilla adaptable a diferents formes i sistemes de joc"

F Miguel Ruiz - FCB

Els jugadors han gaudit d'un excel·lent clima de treball durant l'estada en terres angleses.

DAVANTERA

F Miguel Ruiz - FCB

Gerard Deulofeu, atreviment a la davantera.

La confirmació que Gerard Deulofeu tornava al Barça després de la seva cessió a l'Everton va significar el primer reforç per a la davantera. El jugador de Riudarenes té unes característiques que no són fàcils de trobar al futbol espanyol. Com Rafinha, Deulo destaca també per la seva personalitat i atreviment, virtuts que el director esportiu valora molt en els jugadors joves. "Deulofeu i Rafinha són dos jugadors que han complert amb aquesta part del seu desenvolupament, han complert una etapa i ara els incorporem i veurem com atenen a les exigències i obligacions que comporta el Barça. Estem convençuts que tenen això i que coneixen la casa i les dificultats que comporta jugar en aquest equip, i també al Camp Nou, però que disposen de la personalitat i el caràcter per poder jugar, per competir, associar-se, tenen ànima de competir i ànima de jugar".

Però la marxa d'Alexis Sánchez implicava portar un substitut, i el nom de Luis Suárez, un jugador molt seguit per la secretaria tècnica del Barça, va tornar a agafar consistència. Luis Enrique i Zubizarreta, amb el suport de la Junta Directiva, ja havien pres la decisió de portar-lo abans d'esclatar la polèmica del Mundial. El Club està convençut que Luis Suárez serà capaç de canviar i està disposat a donar-li aquesta oportunitat. Com a futbolista, la seva arribada obre una nova dimensió a l'equip, que continuarà tenint Leo Messi com a gran referència però que comptarà amb un jugador com Suárez, que garanteix més gol i variants tàctiques. "En l'última temporada al Liverpool va fer més coses que ser simplement un jugador d'àrea, un finalitzador. Va jugar més cap a fora, entre defensa i davantera. No és un jugador hàbil en el driblatge, però amb poc treu molt de rendiment. Té molta rematada i és molt competidor. Luis ens aporta energia, dinamisme, capacitat de rematada, finalització, capacitat per a la combinació i per a l'associació, també".

que no existeix en altres llocs, segur. Però aquesta és una riquesa del nostre club sempre que no convertim les coses en dogma. Sobretot perquè una de les grans aportacions, també de Johan Cruyff en el seu moment, va ser atrevir-se a reptar les coses pròpies del dogma i atrevir-se a moure, a buscar noves opcions i solucions sempre sent respectuosos al teu ADN i a la teva manera de jugar".

Caràcter i personalitat

El segon element que Zubizarreta considera clau en el procés que s'ha seguit per reforçar la plantilla era la convicció que s'havien de portar jugadors amb caràcter, personalitat i capacitat per insuflar l'energia que l'equip havia perdut en els dos últims anys a causa de circumstàncies moltes vegades extraesportives, com les malalties de Tito Vilanova o Éric Abidal. "Els jugadors han viscut dues temporades molt intenses, han hagut de superar molts obstacles i hem viscut dins un procés en el qual hem anat perdent energia. Hem aconseguit resultats, la Lliga dels 100 punts, però lluitant a contracorrent, contra moltes circumstàncies, i això cansa, esgota i crea una sensació de desgast molt gran. Calia portar professionals que aportessin nova energia".

El director esportiu subratlla que no es pot confondre la pèrdua d'energia amb la pèrdua de les ganes de guanyar o l'ambició dels jugadors. "Això els nostres ho tenen, perquè si no no hauríem arribat a la final de Copa ni hauríem competit fins a l'últim partit a la Lliga. Si no tens aquesta capacitat, no arribes. És més una qüestió d'energia, de força, de netejar fins i tot la ment, de fer net i no haver de carregar amb tot aquest passat que hem viscut recentment. Buscàvem jugadors que ens donessin tot això".

Una plantilla equilibrada

A poc a poc el full en blanc es va omplint sempre tenint en compte l'objectiu de configurar una plantilla equilibrada, amb jugadors que aportin a Luis Enrique una diversitat d'opcions a l'hora d'utilitzar diversos sistemes tàctics. "No hem de ser un equip previsible i una de les maneres de millorar la presència competitiva és que puguem utilitzar els jugadors amb diversitat d'esquemes o formes de jugar dins d'un mateix partit. És el que hem buscat, que sigui una plantilla adaptable a diferents formes i sistemes de joc", explica Zubizarreta. "Amb els jugadors que teníem, els que pugen, amb els que arriben i l'entrenador que tenim, ens ordenarem de nou".

El gràfic s'ha elaborat amb els fitxatges i vendes duts a terme fins a l'1 d'agost del 2014. La plantilla no serà definitiva fins a l'1 de setembre, data en què ja s'haurà tancat la finestra de fitxatges.

Entrades Sortides

LUIS ENRIQUE
TATA MARTINO

MONTOYA 2
PIQUÉ 3
SERGIO 5
XAVI 6
PEDRO 7
INIESTA 8
MESSI 10
NEYMAR JR 11
MASCHERANO 14
BARTRA 15
SONG 17
JORDI ALBA 18
AFELLAY 19
ADRIANO 21
DANI ALVES 22
SERGI ROBERTO --

TER STEGEN 1
BRAVO 13
MASIP 25
VALDÉS 1
PINTO 13
OLAZÁBAL 25

MATHIEU 24
PUYOL 5
MATHIEU 24
RAKITIC 4

RAKITIC 4
DOS SANTOS 12
RAFINHA --
CESC 4

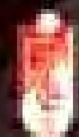
SUÁREZ 9
SUÁREZ 9
DEULOFEU --
ALEXIS 9
RAFINHA --
BOJAN
DEULOFEU --
TELLO 20
CUENCA 23
CESC 4
CUENCA 23

Els cercles tramats indiquen altres posicions on pot jugar aquest jugador.

#JO
HI
ERA
POT SER UNA PASSADA EN PROFUNDITAT,
UNA DEMOSTRACIÓ D'AMOR PEL CLUB O UN TOC
DE QUALITAT. POT SER UN GEST QUE CANVIA EL RUMB
D'UNA JUGADA, LA PRECISIÓ D'UN LLIURE DIRECTE
O VEURE PURA MÀGIA SOBRE LA GESPA. POT SER
LA SENSACIÓ D'ESTAR RODEJAT DE 100.000 PERSONES
CANTANT UN HIMNE O VEURE UN GOL IMPOSSIBLE
QUE HO CANVIA TOT.
HO PODRÀS ESCOLTAR. HO PODRÀS VEURE.
PERÒ NOMÉS SI HO VIUS AL CAMP NOU,
PODRÀS DIR-HO.
SER AL CAMP NOU
TE'N FA FORMAR PART.
ESTRENEM TEMPORADA JUNTS.
TICKETS
SEMPRE DISPONIBLES
FCBARCELONA.CAT

23-24 AGOST
FC BARCELONA
ELCHE

13-14 SETEMBRE
FC BARCELONA
ATHLETIC CLUB

27-28 SETEMBRE
FC BARCELONA
GRANADA FC

18-19 OCTUBRE
FC BARCELONA
EIBAR

QATAR

beko

El 'think tank' del coneixement blaugrana

L'àrea de futbol compta amb un sistema informàtic conegut per les sigles de 'Coneixement, Organització i Rendiment' que reuneix tota la informació que el Club obté de tots els jugadors del món

LES DADES
Programa **COR**
(Coneixement, Organització, Rendiment)

▶ Partits de futbol professional visionats (Pels tècnics professionals de la secretaria tècnica)	**1.585**
▶ Informes de jugadors professionals	**14.420**
▶ Informes exhaustius de seguiment de jugadors professionals (Escrits i audiovisuals)	**225**
▶ Jugadors analitzats exhaustivament	**79**
▶ Partits de futbol formatiu visionats (Per la xarxa d'observadors)	**27.391**
▶ Informes de futbol formatiu	**13.292**
▶ Jugadors futbol formatiu analitzats	**3.897**
▶ Sessions d'entrenament registrades (Des de la temporada 2012/13)	**5.168**
▶ Situacions simuladores preferencials (SSP) (Exercicis o tasques)	**572**

Dades de les darreres tres temporades, 2011-2014.

Andoni Zubizarreta deixarà un patrimoni informatiu als futurs gestors del futbol blaugrana, tot el coneixement del futbol blaugrana.

Ketty Calatayud

Andoni Zubizarreta va parlar del COR (Coneixement, Organització i Rendiment) per primera vegada durant una conferència sobre Futbol i Estadística organitzada per la Fundació Ernest Lluch. Alguns dels que hi eren presents van poder descobrir que la feina d'un director esportiu no es limita a decidir els fitxatges del primer equip de futbol. Darrere de cada decisió s'amaga una feina de moltes hores i de molta gent. El Barça analitza milers de jugadors, rastreja el mercat a la recerca de futbolistes que tinguin el perfil que reclama un model i un estil de joc tan exigent com el blaugrana, però Andoni Zubizarreta remarca que el més important no és tenir la informació, sinó compartir-la. Aquí rau el secret: creuar la informació per poder tenir diferents mirades per crear una visió més completa d'un jugador. "I d'aquesta mirada completa, d'aquesta informació, en traiem un coneixement, i a partir del coneixement es poden fer les reflexions necessàries per poder prendre després les decisions. Aquest és el procés que posem en marxa en tot, en la selecció del jugador i en la forma de treballar".

Fins a l'arribada de Zubizarreta el 2010, al Barça no hi havia una base de dades sistematitzada, digital, a l'abast de tothom, amb tota la informació i les dades que afecten un jugador (dels mercats català, europeu i mundial), des de la seva vida personal, els seus paràmetres professionals esportius, el seu historial mèdic, la seva infància, les relacions amb els companys... Tota aquella informació que pot ser rellevant, acompanyada de vídeos i imatges. El COR és un sistema, un *think tank*, una gran caixa de coneixement, on es guarda tota aquesta informació que es recopila. "Allà hi ha tota la informació obtinguda sempre sobre la base del jugador com a element fonamental del que busquem (no són els entrenadors, ni les dades mèdiques, ni els sistemes de joc)". La pretensió és que en el futur el Club tingui un patrimoni informatiu que serveixi de llegat per a futurs gestors del futbol blaugrana. Però, quin és el veritable objectiu del COR? Garantir que el model Barça evolucioni per poder continuar sent competitiu. "Hem de ser capaços de tenir la suficient humilitat per dir, 'senyors, el que nosaltres tenim no és perfecte', els rivals saben com jugar-nos i hem d'anar buscant aquells elements que ens vagin fent millors o diferents en les diferents situacions que puguem tenir".

EL COR RECOPILA TOTES LES DADES RELLEVANTS D'UN JUGADOR

Al final, tot es resumeix també a una manera de treballar que és igual en tota l'estructura esportiva. El COR permet una gestió més àgil, que els coneixements estiguin a l'abast de tots els entrenadors, que es puguin sistematitzar els entrenaments i els partits, analitzar-los perquè els equips puguin millorar.

Quan arriba el moment de decidir els fitxatges, el sistema obliga que el jugador candidat, que pot tenir una vintena d'informes reunits, passi per tres filtres (el descriptiu, l'avaluatiu i el de l'idoneïtat) ja establerts i definits per l'Àrea Esportiva. Zubizarreta i l'entrenador del primer equip tenen tots els elements per escollir el jugador que creuen que millor s'ajusta a les necessitats de l'equip. Però el director esportiu reconeix que el COR no és una eina definitiva a l'hora de fitxar, perquè "en el procés de la presa de decisions gairebé sempre hi ha una part intuïtiva. Quan desenvolupes o et formes un criteri, continues decidint per un procés intuïtiu, però perquè té un procés reflexiu anterior. Aquest procés va millorant el teu procés d'intuïció. Decideixes amb molts elements. Després et pots equivocar, però prens la decisió amb el màxim coneixement de causa".

Màgia i gol per a l'atac

El davanter uruguaià, de 27 anys, arriba avalat per la Bota d'Or assolida com a màxim golejador europeu però també per la seva gran tècnica i potència física

Roger Bogunyà

Luis Suárez és màgia i gol. El davanter aterrarà al Camp Nou com una de les grans estrelles del moment en el panorama futbolístic i amb l'objectiu de convertir-se en una referència a l'atac blaugrana durant els cinc anys del contracte que ha signat amb el FC Barcelona. El jugador es troba actualment sancionat per la seva acció a Chiellini durant el Mundial, a l'espera de la resolució del Tribunal d'Arbitratge Esportiu (TAS).

SUÁREZ VE COM UN JUGADOR CONTRASTAT PER SER UN REFERENT

Suárez, però, arribarà avalat pel seu gran olfacte de gol i uns registres espectaculars. Enguany s'ha convertit en el màxim golejador de la Premier League i ha assolit també la Bota d'Or de la temporada 2013/14, empatat amb Cristiano Ronaldo, amb un total de 31 gols a la Lliga anglesa. És la primera vegada que l'uruguaià guanya la Bota d'Or, i l'any 2010 també va ser el màxim golejador de l'Eredivisie vestint la samarreta de l'Ajax.

La trajectòria futbolística de Luis Alberto Suárez Díaz (24 de gener del 1987, Salto, l'Uruguai) arrenca, però, al Club Nacional de Football de Montevideo als 11 anys. Allà va jugar fins al 2006, any en què fa el salt a Europa fitxant pel Groningen holandès als 19 anys. Una temporada després ja és jugador de l'Ajax d'Amsterdam, on necessita poc temps per tornar a destacar.

Suárez va jugar quasi quatre campanyes a Amsterdam, en les quals va superar la marca de 100 gols i es va convertir en el capità del conjunt. La seva primera temporada a l'Ajax va sumar un total de 17 gols. La següent campanya es va superar i va marcar-ne 22. La temporada 2009/10 va ser considerat el millor jugador de la Lliga holandesa després de marcar 35 gols en 33 partits. Va ser clau perquè l'Ajax tornés a disputar la Lliga de Campions i guanyés una Copa Holandesa, encara que els seus gols no van suficients perquè el club holandès conquistés la Lliga. Aquell any va ser nomenat 'Millor Jugador de la Lliga Holandesa' i va convertir-se en el màxim golejador de l'Eredivisie. A finals del 2010 disputa els que han estat fins ara els seus únics cinc compromisos a la màxima competició europea.

Gols a Anfield

Des que és professional, Suárez mai ha baixat dels deu gols per temporada a la competició de Lliga, ja sigui a l'Uruguai, a Holanda o al Regne Unit. A l'hivern del 2010 el davanter uruguaià aterra a Anglaterra per formar part del Liverpool. A la Premier torna a fer-se un

MAI HA BAIXAT DELS DEU GOLS

El flamant fixatge del Barça de Luis Enrique, Luis Suárez, és un davanter que ha trencat tots els rècords golejadors. És conegut per la seva gran tècnica, l'olfacte de gol i la potència física, però també per la seva capacitat de superar-se any rere any. La demostració és que en cada Lliga que ha jugat ha superat els 10 gols per temporada. El seu debut al primer equip de Nacional va ser el 3 de maig del 2005, quan va ser alineat contra el Júnior de Barranquilla en un partit de la Copa Libertadores. Aviat va destacar, i va anotar 10 gols en 27 partits aquella temporada de Lliga el 2006. Els mateixos gols que va marcar al Groningen quan va fer el salt a Europa. A partir d'aquí, la seva cotització es dispara a mesura que la xifra de gols també ho fa, i és proclamat dues vegades màxim golejador de les lligues europees, el 2010 amb l'Ajax (35 gols) i el 2014 amb el Liverpool (31 gols).

lloc al Liverpool a cop de gols. Amb la suma dels set gols fets abans de marxar de l'Ajax i els quatre que va marcar a la Premier League, acumulava un total d'11 gols. De fet, en el dia del seu debut amb el club anglès va marcar el gol que va donar el triomf al seu equip.

A Anfield la seva evolució va ser imparable. Les seves xifres van

créixer conjuntament amb les de l'equip, fins al punt de fregar la primera Premier per al Liverpool en els últims 24 anys.

La temporada 2011/2012 seria escollit el màxim golejador del Liverpool amb un total d'11 gols a la Lliga en 31 partits. Els èxits de Suárez no tindrien fi, i el curs 2012/2013 acabarien d'agafar més embranzida. Seria nomenat part de l'equip ideal de la Premier League i segon millor jugador de la competició amb 23 gols en 33 partits.

Trencant rècords anglesos

La seva explosió i la millor temporada a la Lliga anglesa seria la 2013/2014 amb 31 gols en 33 partits. Va trencar totes les marques possibles i es va transformar en el màxim golejador de la Premier League en superar les 30 dianes en una temporada de Ian Rush (golejador gal·lès entre el 1980 i el 1996). Per si la fita fos poca, a més, és el primer jugador d'anotar dos o més gols en cinc partits consecutius a Anfield. Aquesta mateixa campanya Suárez també ha aconseguit ser el primer futbolista del Liverpool a fer tres hat-tricks al mateix equip (Norwich) i el primer jugador des de Robbie Fowler que anota 20 gols o més en dues campanyes consecutives. Aquesta brillant capacitat golejadora li ha permès assolir la Bota d'Or de la temporada 2013/14, empatat amb Cristiano Ronaldo.

L'uruguaià reuneix velocitat, imprevisibilitat, desbordament i un bon xut amb totes dues cames, atributs que marquen la diferència a l'àrea rival. Però Luis Suárez no és només un gran golejador, sinó també una gran parella d'atac, i així ho demostren les xifres golejadores dels seus companys. La temporada 2007/08 el seu company Klaas-Jan Huntelaar va convertir-se en Pitxitxi de l'Eredivisie amb 33 gols –ell en va fer 17–, i aquest darrer curs Daniel Sturridge va ocupar la segona plaça de la classificació de màxims golejadors de la Premier amb 21 gols. Suárez va ser el màxim assistent de la Premier –va fer 12 passades de gol–, i tots dos van convertir-se en la segona millor parella golejadora de tota la història de la Premier, amb 52 dianes.

ÉS RÀPID, IMPREVISIBLE, DESBORDA I TÉ UN BON XUT AMB LES DUES CAMES

La versatilitat de Suárez li permet jugar a la posició de '9' però també escorat en qualsevol de les dues bandes. En qualsevol cas, el seu nom va lligat al gol. Com a assistent o com a *killer*. Luis Suárez també és el crac de la seva selecció. El davanter va dur l'Uruguai fins al títol a la Copa Amèrica 2011, competició en què va ser designat com el millor jugador del torneig. La seva aportació, així com la de Diego Forlán i Edinson Cavani, també va ser decisiva perquè els sud-americans juguessin les semifinals del Mundial 2010.

EL CINQUÈ JUGADOR QUE ATERRA COM A BOTA D'OR

Luis Suárez ha estat l'últim guanyador de la Bota d'Or que fitxa pel Barça, però abans d'ell ho van fer quatre més. Hans Krankl va ser el primer a l'estiu del 1978 després de marcar 41 gols (1977-78), i va vestir de blaugrana durant tres cursos. Nou anys després, el juliol del 1990, Hristo Stòitxkov fitxava després d'haver guanyat la Bota d'Or –compartida amb Hugo Sánchez– gràcies als 38 gols en l'últim curs al CSKA Sofia. El 2004, quasi una dècada més tard, Henrik Larsson va arribar després d'aconseguir la Bota d'Or amb el Celtic de Glasgow l'any 2001 amb 35 gols. L'últim Bota d'Or abans de Luis Suárez és Thierry Henry, que va fitxar pel Barça després d'haver-la guanyat el 2004 (30 gols) i el 2005 (25 gols) amb l'Arsenal.

Versatilitat al servei de l'equip

El migcampista croat de 26 anys destaca per la seva polivalència a zona del centre del camp i també aporta assistències i arribada a l'àrea

Ivan Rakitic, acompanyat del director esportiu Andoni Zubizarreta i el vicepresident esportiu Jordi Mestre, el dia de la seva presentació.

L'HEREU D'UN NÚMERO 4 MOLT SIMBÒLIC

Ivan Rakitic lluirà el dorsal '4' a l'esquena. Des que els números dels jugadors són fixos a la Lliga espanyola (des de la temporada 1995/96), són ja cinc els futbolistes del Barça que l'han portat. Abans que ell ho van fer Pep Guardiola (1995-2001) -que el va heretar de Ronald Koeman-, Patrick Andersson (2001-03), Rafa Márquez (2003-10) i Cesc Fàbregas (2011-14). I és que el '4', quan el portava Guardiola, era el jugador organitzador del joc per davant de la defensa segons la filosofia de futbol holandesa. El de Santpedor va mantenir el dorsal fins que va deixar el Club com a futbolista, el 2001, i el mateix Rakitic va reconèixer que a l'hora d'escollir-lo havia pensat en el que Guardiola va simbolitzar.

Jordi Clos

Ivan Rakitic té 26 anys i arriba al FC Barcelona en el millor moment de la seva carrera esportiva, disposat a convertir-se en una peça important del Barça de Luis Enrique, com ho va ser al Sevilla, on ha estat un jugador de pes, capità des del juliol del 2013 i referència del joc. En la seva presentació el croat ja va deixar clar quines eren les seves intencions: "Quan el Barça em va trucar vaig dir un *sí* tan fort com el dia que em vaig casar. Vull aconseguir més títols, amb l'Europa League de l'any passat se'm va obrir la porta de la gana. Vull fer història, en vull més".

ÉS L'ONZÈ FUTBOLISTA QUE ARRIBA AL BARÇA PROCEDENT DEL SEVILLA

Rakitic destaca per la seva versatilitat i polivalència a la zona del centre del camp. Sap que aquestes són virtuts molt apreciades per Luis Enrique i es va posar a la disposició del tècnic del Barça per trobar el seu rol més convenient. "El més important és saber el que vol el míster. El millor per a l'equip és el millor per a mi. Estic disponible per jugar en qualsevol posició". Tot i que al Sevilla va despuntar a prop de l'àrea contrària, recordava també que al Schalke 04 va jugar com a "únic pivot".

Ivan Rakitic va néixer a Suïssa i va defensar la samarreta de la selecció helvètica sub-21. Tot i així, finalment va decidir jugar amb la selecció absoluta de Croàcia per sentiment, ja que els seus pares són d'origen balcànic.

Els seus primers passos com a professional els va fer al Basilea i va debutar amb el primer equip l'any 2005. Abans de fer el salt a la Lliga espanyola de la mà del Sevilla va jugar des del 2007 fins al 2011 al Schalke 04 alemany.

Va ser escollit capità del Sevilla el juliol del 2013, després de la marxa de Palop, Negredo i Navas. Va ser guardonat amb el premi MVP de la final de l'Europa League del 2014, en què el Sevilla va vèncer el Benfica a la tanda de penals.

Que va ser el millor jugador del Sevilla d'aquesta última temporada ho demostren les estadístiques. Va ser el futbolista que va participar en més jugades (1.644), que en més ocasions va rematar (79) i que més passades bones va fer (1.503). A més, va jugar 2.850 minuts, només superats pels 3.072 disputats pel porter Beto. Va marcar 12 gols a la Lliga. D'aquests, deu han estat amb el peu dret, un amb l'esquerre i un més amb el cap. A més, va fer deu assistències de gol.

És l'onzè futbolista que arriba al FC Barcelona procedent del Sevilla. Anteriorment el club blaugrana havia fitxat Padrón, Szalay, Gallego, Oliveros, Rubio, Serna, Nando, Keita, Alves i Adriano.

Experiència i coneixement a la porteria

El xilè reuneix personalitat, caràcter, capacitat competitiva, un bon un contra un, una molt bona relació amb la línia defensiva i un excel·lent joc de peus

F Miguel Ruiz - FCB

Roger Bogunyà

Als 31 anys, Claudio Bravo arriba al Barça per aportar experiència i qualitat a la porteria. És un contrapunt perfecte per a Ter Stegen i Masip, dos porters molt joves però amb un gran talent. Tots tres seran els encarregats de fer oblidar Víctor Valdés, un repte que a Bravo no li treu la son després d'haver combatut amb l'ombra d'Arconada a Sant Sebastià. La seva sana competència per guanyar-se la titularitat de l'equip ha de convertir-se en una tranquil·litat per a Luis Enrique, no pas en un problema.

Claudio Bravo va signar contracte per a quatre temporades i formar part del club blaugrana diu que l'omple d'orgull. Lluirà el número *13* a l'esquena, però el dorsal no és indicatiu del seu estatus a l'equip. El seu gran coneixement del futbol espanyol, després d'haver estat vuit temporades defensant la porteria de la Reial Societat, el situa en una posició avantatjada, encara que creu que tots tres parteixen "de zero" i que tots són aquí per al mateix, "pel bé del grup". "Des del meu punt de vista em queda la tranquil·litat de saber que m'esforçaré al màxim. En cap equip he tingut l'avantatge de saber que jo era el porter titular", reconeix el porter.

A LA REIAL SOCIETAT HI VA ARRIBAR COM A PROMESA I N'HA MARXAT FENT HISTÒRIA

Andoni Zubizarreta el descriu com un porter amb "personalitat, caràcter, capacitat competitiva, un bon un contra un, una molt bona relació amb la línia defensiva i amb un excel·lent joc de peus".

Va néixer el 13 d'abril del 1983 a la petita localitat de Viluco de Buin, a la regió metropolitana de Santiago de Xile. Va començar a jugar a futbol molt aviat, tot i que en els seus inicis no era porter; al contrari, va iniciar-se com a davanter i després va passar a ser defensa. Es va incorporar a les categories inferiors del Colo-colo amb 11 anys. Quan era cadet va demanar al seu entrenador ser porter, i des de llavors no s'ha mogut de sota els pals. La seva permanència al món del futbol i al Colo-colo van perillar a causa d'uns problemes de creixement, però finalment va acabar brillant a l'equip de la seva infància. L'any 2002, amb 19 anys, va debutar a Primera Divisió amb el Colo-colo a la Lliga xilena. Amb l'equip xilè va guanyar el torneig d'Apertura 2006 i va fer el salt a Europa fitxant per la Reial Societat.

A Sant Sebastià hi va arribar com una promesa i n'ha marxat com un dels millors porters de la història de la Reial. Es va convertir en un referent després de vuit temporades: va acabar com el segon estranger amb més partits disputats i com el tercer porter de la història del club que més cops ha vestit la samarreta *txuri-urdin*. A Anoeta ha passat per circumstancies complicades, com el descens del 2007 o la pèrdua de la titularitat la temporada següent. També moments extraordinaris, com la classificació per a la Champions del 2012/13 o Zamora de la Segona Divisió.

Anomenat *Cóndor Chico* al seu país, en honor al cèlebre porter Roberto *Cóndor* Rojas, Bravo és el capità de la selecció xilena des del 2008, en relleu de Marcelo Salas.

MASIP, UN PORTER FORMAT AMB L'ADN BARÇA

En la primera roda de premsa de Luis Enrique de la pretemporada, el tècnic va assegurar que, si en aquell moment hagués d'escollir un porter titular, aquest seria Jordi Masip, "perquè és l'únic que conec". Ara ja han passat unes setmanes i l'asturià ja deu conèixer molt millor els tres candidats a ocupar el lloc sota el marc blaugrana, Ter Stegen, Bravo i Masip. Aquelles paraules, però, van reafirmar al porter de Sabadell que l'entrenador compta amb ell i que tindrà les mateixes oportunitats que els seus companys per lluitar pel lloc de titular. "Em serveix per continuar motivat i treballant. Luis Enrique sempre ha confiat en els joves. Si ha de posar algú molt jove ho farà i per als del filial és una motivació extra i hem d'intentar posar les coses difícils a la gent que fa més temps que hi és".

Nascut a Sabadell el 3 de gener del 1989, Jordi Masip López es va formar com a jugador al CE Mercantil. Al club vallesà va començar jugant com a jugador de camp, però amb 12 anys va passar a jugar sota pals. Tots els anys que va ser jugador van permetre-li desenvolupar un bon joc amb els peus. Tres temporades després es va incorporar al futbol formatiu del FC Barcelona, en què, a partir de la seva arribada, va jugar en totes les categories fins que va fer el salt al Barça B.

Amb el filial va debutar el 19 de desembre del 2009 en un partit contra el València Mestalla (1-1). A partir d'aleshores va jugar durant cinc temporades completes al Barça B, primer sota les ordres de Luis Enrique i després amb Eusebio a la banqueta. Al segon equip hi va jugar des del 2009 fins al 2014, amb un total de 79 partits i 101 gols encaixats.

F Germán Parga - FCB

Un central esquerrà que pot jugar de lateral

Jérémy Mathieu és un defensa amb presència física i bona col·locació, contundent, amb bona sortida de pilota i que domina el joc aeri gràcies al seu 1,92 d'alçada

Pau Campaña

Ha trigat a arribar, però el primer central de l'era Luis Enrique ja té nom i cognoms. Jérémy Mathieu (Luxeuil-les-Bains, França, 29 d'octubre del 1983) és un defensa de físic imponent que es pot desenvolupar en diverses posicions a la línia defensiva. Amb 1,92 m d'alçada, les grans virtuts de Mathieu són la col·locació sobre el terreny de joc i el toc de pilota. A més, domina el joc aeri. Fins fa poques temporades la seva posició natural era el lateral esquerre, però actualment es desenvolupa més al centre de la defensa.

EL JUGADOR HA RENUNCIAT A PART DE LA FITXA PER PODER JUGAR AL BARÇA

Mathieu ha convençut Luis Enrique i Andoni Zubizarreta per ser l'escollit. El seu fitxatge no ha estat fàcil, per les reticències del València a perdre'l, i finalment ha vingut gràcies a l'esforç econòmic que ha fet el Club (20 milions d'euros) i també el jugador, que ha renunciat a part de la seva fitxa. El vicepresident esportiu Jordi Mestre va agrair-li el compromís que ha demostrat per poder jugar al Barça.

El director esportiu Andoni Zubizarreta el considera "un gran jugador de futbol" més enllà de reunir moltes qualitats com a defensa: "Té bona sortida de pilota, contundència i qualitat. Mathieu ens dóna polivalència, és intens i se sap adaptar a la defensa de tres".

El francès, que és força reservat, va deixar molt clar el que suposa per a ell vestir de blaugrana als 30 anys, en plena maduresa com a jugador. "Crec que és el millor moment de la meva carrera. N'estic molt orgullós i he treballat molt per ser aquí i és un autèntic plaer poder jugar al Barça. És el millor club del món. Donaré el màxim i lluitaré. El més important és el sacrifici".

El central francès va començar la seva carrera professional a la lliga del seu país, concretament al Sochaux. En tres temporades va disputar 97 partits i va marcar 13 gols. Els seus bons números van cridar l'atenció i al final de la temporada 2004/05 va signar pel Tolosa, on va jugar fins al 2009 i va tenir molt de pes (122 partits i cinc gols).

Després dels bons anys al futbol francès, Mathieu va fer el salt a una de les grans lligues europees de la mà del València. Tenia 25 anys i a poc a poc es va fer indiscutible al conjunt xe. La primera temporada (2009/10) va jugar 24 partits, i en la següent, un total de 38. Al conjunt valencianista va canviar la seva posició habitual de lateral esquerre per la de marcador central quan va tenir Ernesto Valverde d'entrenador.

El balanç de les cinc temporades a Mestalla és de 176 partits i set gols, quatre dels quals, l'últim curs jugant de central. Mathieu ha estat dos cops internacional amb França. El seu debut amb els *bleus* va ser l'11 de novembre del 2011 contra els Estats Units.

F Miguel Ruiz - FCB

VELL COMPANY DE JORDI ALBA

F Miguel Ruiz - FCB

L'emotiu retrobament de Mathieu i Alba.

Mathieu reconeix que abans de venir al Barça ja sabia moltes coses del Club gràcies a Jordi Alba, amb qui va coincidir tres temporades al València i amb qui va compartir demarcació al lateral esquerre. De fet, l'ascens al primer equip d'un jove Alba va derivar d'una lesió del francès. Allà van coincidir tots dos fins que la temporada 2012/13 el de l'Hospitalet es va incorporar a la disciplina blaugrana, on ara s'han retrobat. Mathieu era un jugador de molt de pes al València i sense Albelda, amb el retorn de Banega a l'Argentina i les lesions de Ricardo Costa, va exercir de primer capità la darrera temporada.

El segon 'adéu'

Cesc Fàbregas deixa el Barça després de tres anys per tornar a la Premier League de la mà del Chelsea

Pau Campaña

Els camins del FC Barcelona i de Cesc Fàbregas s'han tornat a separar aquest estiu després de l'acord entre el Club i el Chelsea per al traspàs del migcampista d'Arenys. Igual que va passar l'any 2003, Cesc deixa el Barça per jugar a Anglaterra. En aquella ocasió, Cesc era cadet i l'Arsenal va ser el seu nou equip. L'any 2011 va tornar al Barça, ja consagrat com un dels jugadors importants d'Europa i sent el líder de l'equip d'Arsène Wenger, amb qui va créixer definitivament com a futbolista. Els seus inicis amb la samarreta blaugrana no haurien pogut ser millors, ja que va guanyar dos títols en els seus dos primers partits. Al Barça ha gaudit de la confiança dels tres tècnics que ha tingut –Pep Guardiola, Tito Vilanova i Gerardo *Tata* Martino–, i en l'última temporada va ser el tercer jugador amb més minuts disputats. Cesc deixa el Barça amb unes xifres molt destacables –42 gols en els 151 partits que ha jugat– i amb l'honor d'haver estat l'autor del gol 5.500 del Barça a la Lliga. Com a blaugrana, Cesc ho ha guanyat quasi tot: una Lliga, una Copa del Rei, un Mundial de Clubs, una Supercopa d'Europa i dues Supercopes d'Espanya. Després de formar-se al futbol formatiu blaugrana i de jugar tres anys al primer equip, el Camp Nou serà casa seva.

F Miguel Ruiz - FCB

Cesc Fàbregas marxa del FC Barcelona després de disputar 151 partits i marcar 42 gols en els tres anys que ha estat al primer equip.

CARTA DE COMIAT

"En primer lloc, m'agradaria donar les gràcies a tots al FC Barcelona, on he gaudit de tre anys meravellosos. Ha estat el meu club de la infància i sempre estaré orgullós i honorat d'haver tingut l'oportunitat de jugar en aquest gran equip.

Sento que encara tinc assumptes pendents a la Premier League i que ara és el moment adequat per tornar. Tots sabeu que l'Arsenal va ser el primer que va tenir l'opció de fitxar-me. Van decidir no fer-ho, així que els nostres camins no s'han creuat de nou. Els desitjo el millor en el futur.

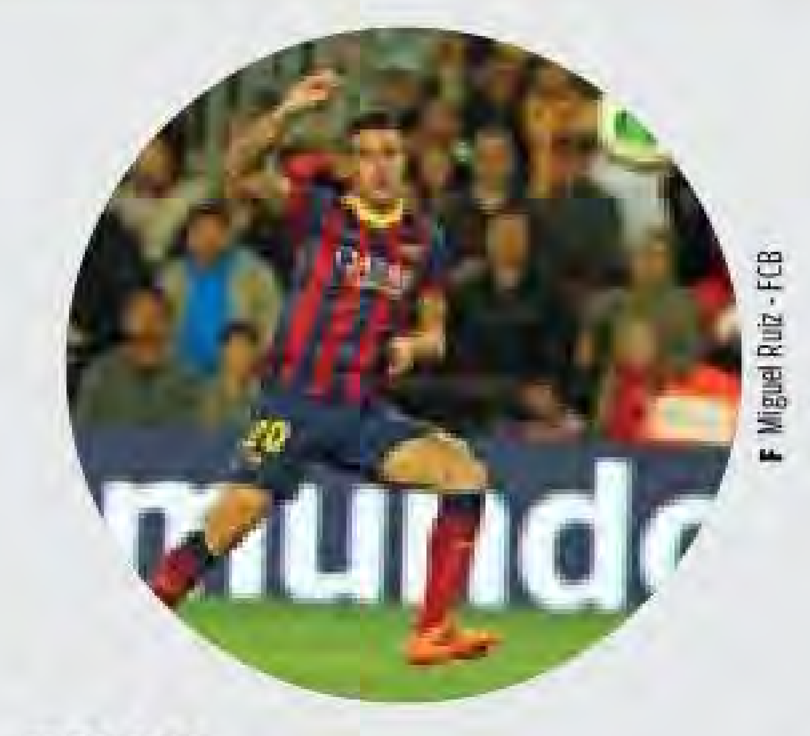
He considerat totes les ofertes amb molta cura i crec fermament que el Chelsea és la millor opció. Les meves ambicions futbolístiques coincideixen amb les seves ganes de guanyar trofeus. Tenen una plantilla increïble i un entrenador extraordinari. Estic totalment compromès amb aquest equip i friso per començar a jugar.

Era fonamental per a mi que el traspàs es dugués a terme abans del Mundial, de manera que la meva ment pugui estar plenament centrada a ajudar el meu país a aconseguir la Copa del Món".

Cesc Fàbregas

Les altres cinc sortides confirmades

Durant les últimes setmanes s'han anat confirmant diverses sortides de jugadors que no entraven als plans del tècnic per a la nova temporada. Cristian Tello, Bojan Krkic, Jonathan Dos Santos, Isaac Cuenca i Oier Olazábal han abandonat la disciplina blaugrana durant l'estiu.

F Miguel Ruiz - FCB

TELLO

El Barça i el Porto van arribar a un acord per a una cessió de dues temporades de l'extrem de Sabadell. La cessió és remunerada i el FC Barcelona pot anul·lar l'opció de compra així com l'acord de cessió al final de la primera temporada. Cristian Tello, d'aquesta manera, deixa el Barça després d'haver-se format al planter blaugrana des d'aleví fins a cadet, i després de 86 partits i 20 gols amb el primer equip.

F Miguel Ruiz - FCB

BOJAN

El davanter de Linyola marxa del Barça després de l'acord entre el Club i l'Stoke City per al seu traspàs, després que els tres últims cursos hagués estat cedit a la Roma, al Milan i a l'Ajax. Bojan té l'honor de ser el màxim golejador de les categories inferiors del Club. Amb aquesta presentació va arribar al primer equip el 2007, i es va convertir en el golejador més jove del Barça en Lliga amb 17 anys i 51 dies.

Tres anys amb Alexis

El davanter xilè, que va arribar procedent de l'Udinese, marxa a l'Arsenal anglès després d'haver jugat 141 partits en tres temporades d'entrega, gols i títols al Barça

Pau Campaña

Alexis Sánchez deixa el Barça per jugar a l'Arsenal després de l'acord entre els dos clubs. El Tocopillano ha defensat la samarreta blaugrana durant tres temporades, en les quals ha deixat la seva empremta al Camp Nou amb entrega i lluita. El davanter xilè marxa de Barcelona havent marcat 47 gols en els 141 partits oficials en què ha defensat la samarreta blaugrana.

Alexis va arribar a l'estiu del 2011 procedent de l'Udinese italià amb només 22 anys després de ser designat millor jugador de la Serie A. El bon rendiment al *calcio* li va valer un bitllet per jugar al Camp Nou, però els problemes físics no van permetre-li tenir tota la continuïtat que hauria desitjat. Tot i així, va marcar 15 gols en 41 partits. La segona temporada, amb Tito Vilanova a la banqueta, va ser la més discreta pel que fa als gols –en va marcar 11 en total–, i en l'última va registrar les millors dades de cara a porteria. Amb Gerardo Martino, Alexis va disputar 54 partits oficials i va marcar un total de 21 gols.

Alexis Sánchez deixa de ser el '9' del FC Barcelona després de tres anys al Camp Nou per jugar amb l'Arsenal a la Premier League.

Les tres temporades del xilè al Barça deixen alguns moments per al record. Després de ser presentat amb el '9' a l'esquena, Alexis va debutar a la Lliga amb un gol contra el Vila-real al Camp Nou. El 26 d'octubre del 2013 va arribar, probablement, el gol més recordat del xilè. Davant del Reial Madrid, i al Camp Nou, Alexis va decidir el Clàssic de Lliga amb una precisa vaselina per sobre del porter. Un gol que donava la victòria al Barça i que l'ha "marcat com a jugador", tal com va explicar més tard. Per tancar la seva etapa com a blaugrana, Alexis hauria pogut escriure una nova pàgina a la història del Club després de marcar un golàs en l'últim partit de la Lliga 2013/14. Contra l'Atlètic de Madrid, el Barça es jugava el títol domèstic en l'últim partit del curs, i Alexis va marcar amb una canonada que va entrar per l'escaire. Aquell gol apropava el Barça al títol, però finalment es va escapar.

DOS SANTOS

El destí de Jonathan Dos Santos és el Vila-real a canvi de 2 milions d'euros. Allà, a més, coincidirà amb el seu germà, el també exblaugrana Giovani. El migcampista mexicà, que es va perdre quasi tot el curs passat a causa d'una greu lesió de genoll, tanca la seva etapa al primer equip després de formar-se a les categories inferiors i havent disputat nou partits amb el primer equip, on va arribar a l'estiu del 2012.

CUENCA

L'extrem reusenc no entrava a la planificació de la plantilla 2014/15 i va arribar a un acord per a la rescissió del seu contracte. Més tard va signar amb el Deportivo de la Corunya i, d'aquesta manera, seguirà a la Lliga espanyola. Isaac Cuenca va jugar trenta partits durant la temporada 2011/12, però les lesions no van permetre que tingués continuïtat ni al Barça ni a l'Ajax, on va anar cedit la temporada següent.

OLAZÁBAL

El porter va ser traspassat al Granada després de l'acord entre ambdós clubs pel qual, a més, el Barça es reserva drets econòmics sobre un futur traspàs del jugador. Oier Olazábal va arribar al Barça la temporada 2007/08 procedent del Reial Unió d'Irun. Ben aviat va aconseguir la titularitat al Barça B, i després d'unes temporades va fer el salt al primer equip per ser el tercer porter per darrere de Valdés i Pinto.

El Mundial 2014 en blaugrana

El Barça va tenir una nombrosa representació al torneig disputat al Brasil, guanyat per Alemanya davant l'Argentina de Messi i Mascherano

MVP Messi

Leo Messi va ser escollit el millor jugador del torneig. Després de Romário (1994), és el segon que ho aconsegueix sent jugador del Barça. El '10' va capitanejar l'Argentina cap a la final, va anotar 4 gols i va ser elegit el millor del partit en els quatre primers compromisos de la seva selecció.

Finalista Argentina

L'*albiceleste*, amb els blaugranes Messi i Mascherano a les seves files, va arribar a la final per primera vegada des del 1990. Com llavors, Alemanya va ser el seu botxí. Un gol de Götze al minut 113 va privar l'Argentina de la glòria al Brasil.

Tres fitxatges i dos traspassos

El Barça va començar el torneig amb 13 mundialistes i el va acabar amb 14. Durant aquell mes, el club blaugrana va incorporar Rakitic, Bravo i Luis Suárez i va traspassar Cesc Fàbregas i Alexis Sánchez.

Lesió de Neymar

El Mundial va acabar per a Neymar en els últims minuts del triomf brasiler sobre Colòmbia als quarts de final. Es va fer una ruptura a l'apòfisi transversa L3 esquerra. La seva baixa va causar consternació a la seva selecció i en tots els àmbits del futbol mundial.

Eliminació prematura d'Espanya

Una de les grans sorpreses de la competició va ser l'eliminació d'Espanya a la fase de grups. Amb una àmplia representació barcelonista, l'anterior campiona del món va dir adéu en perdre contra Holanda (1-5) i Xile (0-2).

13 de 25, cap al Brasil

El Barça va tenir una nodrida representació al Mundial 2014. Fins a 13 dels 25 integrants de la plantilla blaugrana 2013/14 hi van ser presents, repartits a les seleccions d'Espanya (7), el Brasil (2), l'Argentina (2), Xile (1) i el Camerun (1). És la segona xifra més alta de representants del Barça en una Copa del Món. Només en l'anterior edició, a Sud-àfrica, n'hi va haver més (14).

El tercer més representat

Només el Bayern de Munic i el Manchester United, amb 14 cadascun, van superar la xifra de 13 representants blaugrana al principi del Mundial. L'altre club que va cedir fins a 13 internacionals és el Nàpols. El Chelsea, la Juventus i el Madrid van ser els següents de la llista amb 12 mundialistes.

Passador Mascherano

El Jefecito va ser un dels protagonistes del Mundial. Per davant de la defensa, va ser el tercer millor passador del torneig (85,6 d'encert) i va dotar d'equilibri el seu equip (7 pilotes recuperades per partit). Un líder dins i fora del camp, símbol de l'entrega argentina.

Llàgrimes brasileres a semis

Sense Neymar i amb Alves a la banqueta, el Brasil va patir una de les derrotes més sonades que es recorden. Alemanya la va eliminar a les semifinals del seu Mundial amb un històric 1-7. La *canarinha* finalitzaria quarta en caure també davant d'Holanda en el partit de consolació (0-3).

Dotze gols de color blaugrana

Dels 173 gols marcats al Mundial, 12 van tenir accent culer. Neymar i Messi en van signar quatre cadascú, mentre que Suárez i Alexis en van marcar dos més cadascun d'ells.

Sanció de Luis Suárez

Un altre dels fets més impactants del Mundial 2014 va ser la sanció de Luis Suárez després de l'últim partit de la fase de grups contra Itàlia. El davanter ja no podria participar en els vuitens de final. Abans, Suárez havia estat l'heroi de la victòria dels sud-americans contra Anglaterra.

Les aturades de Bravo

Va ser un torneig amb actuacions brillants de molts porters. Un d'ells, indiscutiblement, va ser el xilè Claudio Bravo. El nou porter del Barça va contribuir a la segona posició del seu equip en un grup difícil i al bon paper als vuitens contra el Brasil.

Trobada entre Bartomeu i Blatter

El president Josep Maria Bartomeu va viatjar al Brasil per presenciar la final que disputaven els blaugranes Messi i Mascherano, acompanyat del director esportiu Andoni Zubizarreta. Aprofitant l'estada al Mundial el president blaugrana va mantenir una trobada amb el president de la FIFA, Joseph Blatter, a la zona noble de l'estadi de Maracanà.

Puyol fa entrega de la Copa

Carles Puyol i la model brasilera Gisele Bündchen van ser els encarregats d'entregar el trofeu de la Copa del Món abans de la final que va enfrontar Alemanya i l'Argentina. L'excapità del Barça i actualment adjunt de Zubizarreta a la direcció esportiva va lliurar així, de manera simbòlica, el trofeu que va conquerir amb la selecció espanyola a l'edició anterior, a Sud-àfrica.

El filial més jove iguala la millor classificació històrica

L'equip d'Eusebio Sacristán va aconseguir la tercera posició de la Lliga Adelante amb la plantilla més jove de la categoria i de la història del Barça B i va assolir el mateix registre que tenia el filial de Luis Enrique a la temporada 2010/11

F: Víctor Salgado - FCB

Adama Traoré va ser escollit dintre de l'onze ideal de la Segona Divisió per l'LFP.

Dongou Tsafack, el màxim golejador del Barça B aquesta temporada amb vuit gols.

Xavier Alegria

El filial blaugrana va igualar la millor classificació històrica a Segona Divisió i va finalitzar en tercera posició amb 66 punts. L'equip d'Eusebio Sacristán va anar de menys a més durant la temporada i va acabar en un gran estat de forma a només tres punts del segon classificat, el Deportivo, i a cinc del campió, l'Eibar.

A més de quallar una gran temporada en tots els aspectes, el conjunt d'Eusebio Sacristán es va emportar, per quart any consecutiu, el premi Fair Play com a equip amb menys targetes de la categoria. Tot i un inici dubitatiu, i fins i tot després d'haver estat en posicions de descens al mes de novembre, els d'Eusebio es van sobreposar i van acabar les últimes deu jornades en posicions de play-off. Van fer un joc totalment identificat amb la filosofia Barça i van repartir el protagonisme i els gols entre tots els jugadors. Prova d'això són els registres golejadors de l'equip: Dongou va acabar com a màxim artiller amb vuit dianes, i Denis Suárez, Espinosa, Edu Bedia i Sandro van aconseguir set gols cada un. A conseqüència d'això, el Barça B va acabar com el segon equip més golejador de Segona Divisió, només per darrere de l'Sporting, amb 60 gols a favor i 47 en contra. A més, el filial va acabar com l'equip amb més victòries de la Lliga Adelante, amb 20 partits guanyats, i com el quart equip amb més punts a casa, al Miniestadi, i el tercer amb més punts a fora de casa. Els 66 punts aconseguits es tradueixen en 20 victòries, 6 empats i 16 derrotes.

UN CONJUNT HOMOGENI CADA COP MÉS FORT AMB EL PAS DE LES JORNADES

I és que en aquest grup de jugadors no se'n pot destacar cap per sobre dels altres, ja que van aconseguir fer una pinya i un conjunt homogeni cada cop més fort amb el pas de les jornades. Una de les fites que van motivar-ho va ser el fet de tenir un conjunt de jugadors tan jove que, tot i incloure'n fins a set en edat juvenil, va saber sortir-se'n de les situacions difícils i va competir al màxim contra tots els equips. Els Ilie, Sergi Gómez, Planas, Masip o Edu Bedia van ser els veterans que van haver d'aportar aquell plus d'experiència a l'equip farcit de juvenils com Samper, Sandro, Grimaldo, Adama, Bagnack o Munir. A més, alguns d'aquests joves futbolistes van saber explotar la seva progressió i fins i tot l'extrem Adama Traoré va ser inclòs dintre de l'onze ideal de Segona Divisió per l'LFP.

La temporada vinent serà un altre curs ple de reptes, amb una plantilla encara més jove per les baixes d'alguns homes importants de l'equip, compensades amb l'arribada de jugadors de gran qualitat i de molta joventut. Qui sap si el nou filial comandat per Eusebio i el seu equip encara ens pot portar més alegries que l'anterior o, almenys, les mateixes.

Eusebio Sacristán, un dels principals artífexs de la magnífica temporada del filial, dirigint l'equip al Miniestadi. Sandro Ramírez, celebrant un dels gols contra el RM Castella al Mini. Babunski, Gómez i Juste, celebrant l'últim gol de la temporada al Mini. Pinya de l'equip amb Patric, Planas i Denis Suárez després d'aconseguir un gol.

El futbol femení ja és al Museu

El Grup Edelmira Calvetó ha impulsat la iniciativa que la secció pugui lluir els seus trofeus oficials, des dels seus orígens als anys 70 fins a l'equip actual de Xavi Llorens, que ha guanyat tres Lligues consecutives i tres Copes de la Reina

Miguel Ruiz - FCB

El president Josep Maria Bartomeu, a l'esquerra, contempla el nou espai dedicat al futbol femení, amb una de les pioneres, Carme Nieto, a la dreta.

Ketty Calatayud

El Museu del FC Barcelona compta des del 16 de juny passat amb un espai dedicat al futbol femení blaugrana, una antiga reivindicació que s'ha fet realitat gràcies a la iniciativa del Grup Edelmira Calvetó, que presideix la directiva i tresorera Susana Monje. Aquest grup de treball, que completa la directiva en cap de la Comissió Social, Pilar Guinovart, i les patrones de la Fundació Lola Bou, Rosa M. Lleal i Marta de Llauder, es va crear el 2011 per reivindicar el paper de la dona i esportista del FC Barcelona, i porta el nom de qui va ser la primera sòcia del Club des de l'any 1913.

L'acte d'inauguració d'aquest espai es va celebrar al Museu i va comptar amb la presència del president Josep Maria Bartomeu, els vicepresidents Jordi Cardoner i Jordi Mestre, el directiu Pau Vilanova, el Grup Edelmira Calvetó i un centenar de convidats, entre els quals es trobaven representants de les pioneres dels anys 70, jugadores que van guanyar el primer trofeu de la secció, la Copa de la Reina de la temporada 1993/94 i l'equip actual, que dirigeix Xavi Llorens.

"Aquest espai dedicat al futbol femení repara un greuge històric. En aquest Museu no hi ha cap copa guanyada per les nostres esportistes, per alguna de les dones que defensen amb orgull i honor el nostre escut. Han estat moltes al llarg dels anys, i actualment, tenim més de 700 dones que porten la samarreta blaugrana en algun dels nostres equips femenins", va destacar el president Bartomeu en el seu parlament.

La directiva Susana Monje va subratllar en la seva intervenció que "els equips femenins de futbol s'han guanyat aquest espai al Museu". "Vull recordar -va afegir la directiva- que el futbol femení blaugrana no ho ha tingut gens fàcil i va necessitar unes pioneres per obrir-se pas. Als anys 70 no era gaire habitual ser dona i jugar al futbol. En aquella època, el futbol només era cosa d'homes. Elles van tenir la suficient personalitat per practicar l'esport que els agradava, tot i no ser ben vist. Elles també van trencar barreres socials i han fet una gran tasca, han perseverat perquè aquells temps heroics del futbol femení barcelonista no caiguessin en l'oblit".

Miguel Ruiz - FCB

La inauguració de l'espai va possibilitar la trobada entre les pioneres del futbol blaugrana i les jugadores actuals.

Carme Nieto, en representació d'aquell grup de dones que va començar la història del futbol blaugrana, va agrair la iniciativa impulsada pel Club i va recordar la figura d'Antoni Ramallets, que va ser l'entrenador d'aquell equip als anys 70, i dels expresidents Agustí Montal i Josep Lluís Núñez, que van donar suport als primers equips. Nieto va tenir paraules per al Barça actual: "Ara ja coneixeu quins són els orígens, però el present és vostre. Juntament amb les meves companyes pioneres, voldria felicitar-vos per la vostra trajectòria plena de títols, i demanar-vos que continueu lluitant com fins ara".

"AQUEST ESPAI REPARA UN GREUGE HISTÒRIC", DIU EL PRESIDENT BARTOMEU

La capitana del Barça femení actual, Marta Unzúe, va reconèixer "el paper de les pioneres del futbol blaugrana": "Gràcies a vosaltres hem arribat fins aquí. Agraïm a l'entrenador Xavi Llorens, a Berta Carles i a tot l'equip tècnic el seu treball i dedicació diari".

L'espai reuneix els dotze trofeus oficials que ha guanyat la secció des dels seus orígens, així com la samarreta i les botes de Marta Corredera, autora del primer gol a la Champions femenina, i un vídeo que mostra l'evolució del futbol femení blaugrana des dels anys 70.

LA COPA DE LA REINA, L'ÚLTIM TÍTOL

Quan es va inaugurar l'espai dedicat al futbol femení, encara no s'havia disputat la final de la Copa de la Reina per les noies de Xavi Llorens, que van continuar fent història en endur-se la final contra l'Athletic Club a la tanda de penals. Els 90 minuts de partit van finalitzar amb empat a zero i a la pròrroga cada equip va marcar un gol. Alexia va avançar a les blaugranes, però Nekane va empatar. Als penals, el Barça no va fallar i Ràfols va aturar el segon llançament de l'equip basc per donar el títol, el segon de la temporada després de conquerir la Lliga. Les noies de Xavi Llorens han aixecat tres Lligues i tres Copes de la Reina en els darrers quatre anys i han estat les grans dominadores del futbol femení estatal.

Les noies de Xavi Llorens van conquerir la Copa de la Reina, que va significar el doblet de la temporada.

El Juvenil B va revalidar el títol de Lliga Nacional un any més. L'equip de Garcia Pimienta es va haver de sobreposar a un munt de contratemps i va anar de menys a més, amb un final de Lliga pletòric.

Els nois del Cadet A van acabar la Lliga invictes i van cedir només quatre empats, a més de guanyar 26 partits en 30 jornades. Els blaugranes van avantatjar en 14 punts el segon classificat, l'Espanyol.

Els de Marcel Sans va guanyar la Lliga a l'última jornada gràcies a l'empat de l'Escola Gavà al camp del Tortosa. L'equip va competir molt bé durant tota la temporada malgrat ser un any d'impàs del futbol 7 al futbol 11.

L'Aleví A de Marc Serra i Dani Horcas va ser un dels equips més brillants de tot el planter. També va guanyar molts tornejos durant l'any, i a final de temporada es va imposar a la Copa Catalunya (4-1) davant l'Espanyol.

L'Aleví D blaugrana va viure una Lliga d'allò més igualada fins al final. Els nois dirigits per Òscar Jorquera van golejar per 8-1 el Castelldefels i van assegurar el títol a falta d'una jornada.

El Benjamí C blaugrana va guanyar el títol de Lliga en el penúltim partit davant del segon classificat, el Sitges. Els d'Òscar Hernández van respondre i van aconseguir el títol en el decisiu partit.

El Femení B va completar una temporada més d'aprenentatge a la Segona Divisió Femenina estatal. Les blaugranes van acabar en setena posició en un campionat en què van guanyar deu partits.

F Miguel Ruiz - FCB, Víctor Salgado - FCB, Germán Parga - FCB i Aleix Tello FCB

La millor temporada del planter

El futbol formatiu blaugrana va tancar la temporada amb un rècord de 15 títols de Lliga de 17 possibles, als quals es van afegir quatre Copes Catalunya a final de temporada

Xavier Alegria

El futbol formatiu del FC Barcelona continua sumant èxits. L'ascensió de jugadors del planter al primer equip és la conseqüència de la feina ben feta des de la base de la formació, des de la Masia fins al Barça B, passant pel futbol 7 i el futbol 11. Això ha tornat a quedar demostrat una temporada més, i és que el curs passat el futbol base del Barça va sumar quinze títols de Lliga de disset possibles, als quals s'hi han de sumar els del Juvenil A i del Femení A, que van aconseguir doblet tots dos. A més, l'Infantil A, l'Aleví A, el Benjamí A i el Femení Infantil-Aleví es van proclamar campions de la Copa Catalunya. Els únics equips que no van poder aconseguir el títol de Lliga van ser el Benjamí D i el Femení B, tot i que van estar competint fins al final. Tret d'això, els blaugranes es van anar imposant categoria per categoria. El Juvenil B va fer una gran remuntada a la Lliga Nacional per acabar imposant-se al Lleida una jornada abans del final per un punt quan a falta de quatre jornades pràcticament no tenia possibilitats. Els dos equips cadets i infantils van guanyar les seves Lligues respectives, mentre que els quatre equips alevins també van alçar el títol de campions de Lliga.

CADET B

El Cadet B va protagonitzar una Lliga pràcticament perfecta en què es va proclamar campió a tres jornades del final. Els números de l'equip de Franc Artiga van ser espectaculars: 27 victòries, dos empats i una derrota.

INFANTIL A

L'equip de Denis Silva va completar una temporada rodona. Primer guanyant el Campionat de la Lliga Divisió d'Honor Infantil, i després emportant-se la Copa Catalunya en derrotar el Cornellà.

ALEVÍ B

L'Aleví B va guanyar la Lliga amb uns números espectaculars i mantenint un gran duel amb l'Espanyol A. Els de Jordi Font es van alçar amb el títol de Lliga quan faltaven tres jornades per al final en guanyar el Mollet.

ALEVÍ C

L'Aleví C es va proclamar campió de Lliga del seu grup. Al final, els nois de Cristian Catena van marcar 175 gols i en van encaixar 18 després de 30 jornades i van ser el conjunt més golejador i el que menys gols va rebre.

BENJAMÍ A

El Benjamí A va repetir els èxits aconseguits la temporada passada guanyant Lliga i Copa Catalunya. A més, els de Milà van guanyar tots els partits de Lliga amb 273 gols a favor i tan sols 12 en contra.

BENJAMÍ B

El Benjamí B va dominar la Lliga i es va imposar amb 4 punts d'avantatge respecte al segon classificat, l'Espanyol A. El conjunt de Jordi Pérez va posar el punt final a la competició amb una trajectòria impecable.

BENJAMÍ D

El Benjamí D va ser l'únic equip en tot el futbol formatiu masculí que no va poder aconseguir el títol. Malgrat tot, els barcelonistes van competir fins al final i van tenir opcions fins a l'última jornada.

PREBENJAMÍ

El Prebenjamí blaugrana va guanyar la Lliga tot i competir a la Segona Divisió Benjamí contra nois més grans que ells. El conjunt de David Sánchez es va emportar el títol quan faltaven dues jornades per al final.

FEMENÍ JUVENIL-CADET

El Femení Juvenil-Cadet va guanyar la Primera Divisió Femenina de la categoria amb claredat amb 90 punts, amb 21 d'avantatge sobre el Sant Gabriel, després de guanyar tots els partits.

FEMENÍ INFANTIL-ALEVÍ

El Femení Infantil-Aleví es va proclamar campió de la Primera Divisió Femenina amb cinc punts d'avantatge sobre l'Espanyol. Dels 22 partits disputats, les blaugranes en van guanyar 21 i només van empatar-ne un.

La Lliga del lideratge i les emocions

Un discurs motivador de Huertas al cinquè partit a València, així com l'escena d'una pel·lícula al primer partit a Madrid, claus per entendre la Lliga

David R. Jover

Les grans històries de l'esport sempre tenen un entramat al darrere, una història que és difícil de saber, un punt d'inflexió que ho fa canviar tot en un moment, en un instant. Abans del cinquè partit de la semifinal del play-off de la Lliga Endesa dos membres del cos tècnic es van traslladar al vestidor i van engalanar amb fotografies de tota la temporada el que és un temple per als jugadors. Era una final. O caixa o faixa. Al vestidor, imatges de moments importants de la temporada, de moments de ràbia, de tristesa, d'alegria, de grans actuacions. Tots eren protagonistes, cada un dels 14 jugadors tenia el seu rol, el seu paper diferencial. Un cop els jugadors van arribar i van veure aquell vestidor amb les fotografies van sentir calfreds, sabien que era un dia important, que no es podia fallar. Perdre era dir adéu a la temporada. Tornar a vèncer a la Font de Sant Lluís després de dues derrotes doloroses al Palau era una gran manera d'arribar a la final de la Lliga. Però no només de fotografies es motiva un campió.

Marcelinho Huertas, un dels líders del vestidor, abans de sortir a escalfar-se, va reunir tot l'equip. "Ha arribat l'hora. Després de deu mesos partint-nos el pit per aquest escut ara no podem fallar. Per aquesta samarreta, per nosaltres, per l'afició... Collons!", va comentar Marcelinho als seus companys segons abans de dirigir-se personalment a cada un d'ells per acabar de donar els últims detalls tècnics. El jugador brasiler, tot cor, no sabia que un cop acabat el partit estaria en boca de tothom. Un líder és aquell que encoratja i que demostra. I Marcelinho va complir com ho havia fet tota la temporada. Amb el factor pista en contra i una pressió brutal, el Barça va saber tirar endavant un partit que va acabar decidint a l'últim segon amb una genialitat de Huertas, que va anotar sobre la botzina i va conduir els blaugranes cap a la final. El '9' blaugrana va donar una lliçó disputant els 40 minuts i fent una exhibició que serà recordada durant molt de temps.

EN UNA SITUACIÓ LÍMIT, EL BARÇA ES VA AIXECAR I NO VA FALLAR A VALÈNCIA

Cop d'efecte a Madrid

Un cop assolida la final de la Lliga Endesa, el mínim que es pot exigir a un equip com el Barça, calia donar el gran cop. A la retina de tots els jugadors, el cos tècnic i els auxiliars, la derrota per 38 punts a Milà en les semifinals de la 'Final Four' de l'Eurolliga. Un gran cop que va servir per continuar treballant i sense deixar de creure. Una derrota, la més dura en la trajectòria esportiva de Pascual i de molts jugadors, que va ser l'inici d'un gran final. Qui creia en el títol? Els jugadors i els més optimistes. Al davant, el Madrid dels rècords i amb el factor pista a favor.

Abans del primer partit, Xavi Pascual i els seus ajudants van preparar una sessió de vídeo diferent. Després del discurs del tècnic, va arribar un moment més emotiu, per anar més enllà. Un fragment de la pel·lícula *300* en què un dels personatges, en una barca, comentava el següent: "Avui és un privilegi ser a la primera línia, serà una història que s'explicarà durant segles. Que la

NAVARRO CONTINUA SUMANT

Als seus 34 anys, encara té corda per a estona. El millor jugador de la història de la secció –amb el permís d'Epi– va sumar la seva vuitena Lliga ACB amb el Barça, va recollir el títol d'MVP com a millor jugador de la final i va establir diferents rècords durant la temporada que difícilment podran ser igualats o superats. A l'Eurolliga, es va convertir en el jugador amb més partits de la competició (260) i també és el màxim anotador de la història amb un total de 2.496 punts. A més, és, per descomptat, el màxim triplista amb 508 triples. A la Lliga Endesa és el màxim anotador del Barça al play-off (1.744 punts), així com el jugador amb més partits a les finals. I és que Juan Carlos Navarro no falla mai a l'equip i al tram final de la temporada hi va arribar en un estat de forma òptim. Llarga vida a l'home que sempre té, entre cella i cella, la victòria.

f. Germán Parga - FCB

El gran capità, amb les seves filles i la vuitena Lliga del seu palmarès.

Imatge del vestidor de València, lloc en el qual dos membres del cos tècnic del Barça de bàsquet van penjar diferents fotos motivadores i de partits clau abans de l'arribada dels jugadors a la Font de Sant Lluís. L'experiència, molt positiva, va funcionar i el Barça va guanyar a l'últim segon.

F Arxiu FCB

nostra última batalla faci la història i que tots sàpiguen que escollim morir dempeus abans que viure de genolls!". Després d'aquesta injecció de moral, el Barça no va fallar. Aquell triomf valia una Lliga. Ningú havia superat els blancs al play-off a casa seva i aquella derrota era vista per molts i pels amants de les estadístiques com el primer pas cap a la quarta Lliga en sis temporades. Encara quedava molt, però, com bé va dir Rudy Tomjanovich, entrenador dels Houston Rockets l'any 1995 després de guanyar l'anell de l'NBA per segona temporada consecutiva, "mai es pot subestimar el cor d'un campió", i menys si a la banqueta hi ha Xavi Pascual, el segon tècnic més llorejat de la història del Club.

El Palau, la millor motivació

Per als partits al Palau no calia cap motivació més que la de la gent. "Per l'afició", els va comentar Huertas a València. El missatge estava vigent i sabien que on no arribessin ells hi arribaria el Palau de les millors ocasions, el temple que fa guanyar Lligues des de fa més de 40 anys, el recinte que ressona com cap al món de l'esport i que engrandeix el Barça i empetiteix el rival per molt gran que sigui.

I així va ser. Amb el triomf a Madrid en

ment i amb un Palau convertit en una olla de pressió els blaugranes van anar al partit sense pensar que un dijous podrien guanyar la Lliga Endesa. Van superar el Madrid al tercer (94-79) i van fer el mateix al quart (83-81) amb un heroi inesperat, un jugador amb poc protagonisme durant la temporada i que va rebre el premi de la constància, el premi del treball, de la feina ben feta. Del lideratge de Huertas al triple final de Maciej Lampe, l'home d'aparença freda però de sang calenta, un polonès que va sobresortir quan l'equip més necessitava la seva figura al tercer partit i que va sentenciar la Lliga al quart i definitiu des de més enllà dels 6,75.

LAMPE, A LA FINAL, VA SOBRESORTIR QUAN L'EQUIP MÉS EL NECESSITAVA

Les grans històries de l'esport tenen situacions inesperades, líders que condueixen l'equip i executors que apareixen del no res però que són en el moment oportú en el lloc adient. El triple des del racó i la posterior celebració de Lampe convertirà aquell extrem del parquet en un córner especial, que no serà el mateix des d'aquell tir. El cinquè partit a València va ser el primer triomf de la final, el punt d'inflexió de tot l'equip va servir per competir com mai contra un Madrid que havia superat els catalans en totes les altres competicions. L'orgull, el cor, sempre surt a la llum i no hi ha cap equip a Europa amb l'esperit competitiu del Barça, que en l'era Xavi Pascual mai s'ha deixat anar i ha aconseguit els triomfs gràcies al treball i la constància. Un títol més que merescut i una història més per explicar.

La ràbia de la victòria. El base brasiler, en aquell moment a la banqueta, celebra una cistella buscant la complicitat del públic.

LÍDER DINS I FORA DEL PARQUET

F Germán Parga - FCB

Huertas, alliçonant els seus companys durant la final.

Un cop acabat el quart partit de la final contra el Madrid i després de l'èxtasi del títol celebrat amb l'afició al Palau Blaugrana, Marcelinho Huertas va sorprendre tothom pujant a la grada, al lloc de la penya Dracs 1991, i fent de mestre de cerimònies, fent sonar el bombo i dirigint les banderes d'un costat a l'altre. Sorpresa per a uns i satisfacció per a uns altres, Huertas va fer les delícies de tots. La unió entre el base brasiler i l'afició blaugrana és total des del primer dia i des del triple final en el primer partit de la final del 2012. La mà dreta de Xavi Pascual a la pista ha fet aquest curs 2013/14 la seva temporada més regular i ha demostrat que és el metrònom de l'equip. Quan ell està a punt, l'equip rutlla com mai. Quan aquell dia no està fi, l'equip ho nota. Per tant, parlar del brasiler no està de més i amb el seu caràcter i personalitat ha demostrat que el Barça i Barcelona estan a dins del seu cor. La temporada 2014/15 el brasiler, encara més madur i efectiu, continuarà sent un dels pals de paller de l'equip que dirigeix amb mestratge Xavi Pascual.

F Víctor Salgado - FCB

El rugbi blaugrana es va fundar ara fa 90 anys i al llarg de la seva història ha viscut temps de glòria que van culminar als anys 50, fins que va arribar la decadència. Actualment la secció torna a la màxima categoria.

El rugbi del Barça torna a l'elit en el seu 90è aniversari

El retorn a la Divisió d'Honor suposa un premi per a una secció que viu l'esport com una gran família, en què els jugadors sèniors apadrinen els nens de l'escola

Rafael Staat

El 28 de juliol del 1924, un grup de joves entusiastes del noble esport del rugbi iniciava el seu camí en un club que celebrava el 25è aniversari del seu naixement. El FC Barcelona dels anys 20 acollia sota el gran mantell que aleshores ja tenia una nova secció, la del rugbi, i iniciava un camí que, 90 anys després, l'ha tornat a situar a la màxima competició del rugbi estatal.

Un camí d'anys i anys, amb èpoques glorioses i d'altres no tant. Èxits i derrotes però sempre amb la noblesa del rugbi i els valors del FC Barcelona per bandera com el 25 de maig passat, quan el Barça va guanyar la final de la Lliga contra el Sant Cugat per 40-21 i va ascendir a la Divisió d'Honor. Després de 21 partits oficials, 17 amb victòria blaugrana, el Barça posa punt i final a un curs reeixit, el 2013/14, que el porta de tornada a l'elit del rugbi estatal.

Després de dominar i aconseguir un munt de títols al llarg de la seva història (vegeu quadre adjunt), el Futbol Club Barcelona ha passat les últimes sis temporades entre la Tercera i la Segona Divisió, fregant l'ascens a la primera categoria la 2008/09. El curs 2013/14, l'equip dirigit per Ricardo Martinena i Marc Ventura ha recollit els fruits del treball realitzat a la secció des de fa dos anys, amb l'arribada d'un nou director esportiu, Paco Peña, i d'un nou cos tècnic.

El Barça lluitarà de nou amb els millors equips d'un esport que no para de créixer a Espanya. "Sabem que serà una temporada llarga i molt difícil. Tenim molta feina per davant i la fam i les ganes dels jugadors ens ajudaran", confessa Ricardo Martinena, que seguirà a la banqueta blaugrana al costat de Marc Ventura.

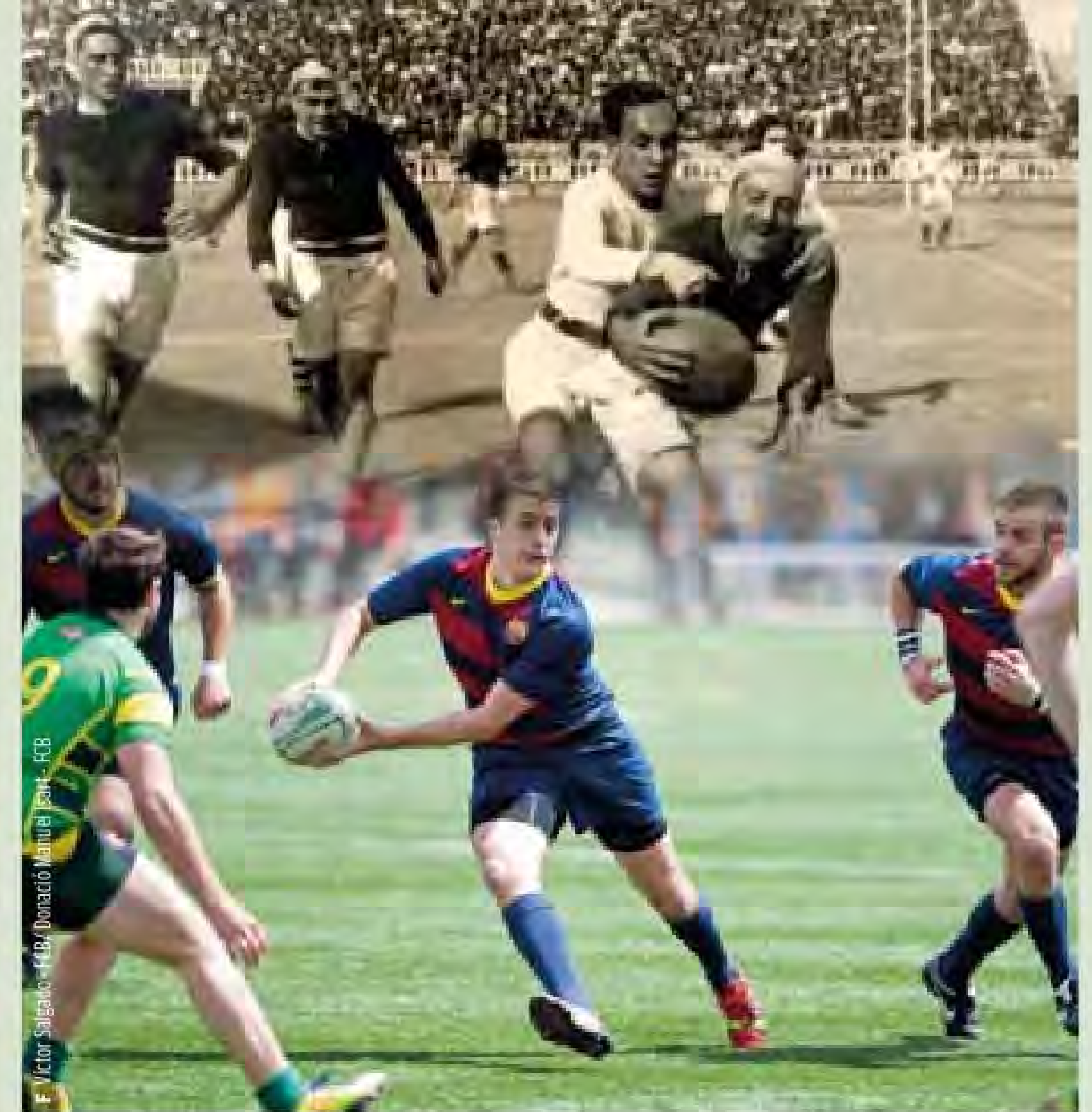
L'EQUIP DE MARTINENA I VENTURA RECULL EL TREBALL DELS ÚLTIMS ANYS

L'èxit del primer equip també es va viure intensament a l'escola de rugbi del FC Barcelona. Els més de 170 nens i nenes d'entre 6 i 18 anys han empès els jugadors en els moments decisius de la temporada, com explica Paco Peña: "Aquest vincle a la secció és important. Els més grans són una autèntica referència per als nens de l'escola". En aquest sentit, un projecte d'apadrinament ha estat instaurat en la secció, com explica Paco Peña: "Volem que cada jugador del grup sènior es preocupi per, com a mínim, un jugador de l'escola. Aquesta relació permet que, tant els petits com els grans, aprenguin l'un de l'altre. La nostra idea és que tothom es conegui, com en una gran família". Valors i noblesa sempre presents en el rugbi blaugrana.

La Masia com a referència

La gran família del rugbi del Barça entra ara en una temporada 2014/15 apassionant i amb molts desafiaments. El primer equip lluitarà en la màxima categoria espanyola a partir de mitjans de setembre amb un objectiu clar, la permanència. Per a l'escola, el repte és diferent, com detalla Paco Peña: "La Masia del Barça de futbol és un exemple per a tots, i tant de bo puguem comptar amb una plantilla gairebé

F: Víctor Salgado - FCB / Donació Manuel Isart - FCB

Els jugadors celebren l'ascens amb la que va ser directiva responsable de les seccions amateurs, Pilar Guinovart.

majoritàriament composta de jugadors formats al Club. Hem instaurat entrenaments addicionals per als jugadors amb més projecció per ajudar en aquest sentit. És el nostre principal objectiu per als anys que vénen".

"Estem treballant molt amb els joves de la casa, que són molt importants en el grup sènior. Estem convençuts que són els que ens portaran una altra vegada a ser un dels millors equips de la Lliga. Tenen moltes ganes de fer les coses bé i això és la base del nostre projecte", explica Paco Peña, antic jugador de la secció en els anys 90 i ara responsable esportiu del rugbi blaugrana. L'entrenador del primer equip, Ricardo Martinena, subratlla el paper dels jugadors formats al FC Barcelona: "Aquest és el seu club. Fa molts anys que hi són i han vist com el primer equip ha deixat de ser una referència estatal. Han treballat dur i, juntament amb els que s'han unit a la secció, han aconseguit portar de tornada el rugbi blaugrana a la Divisió d'Honor. Poden estar molt orgullosos".

UNA HISTÒRIA DE PASSAT GLORIÓS

Manel Tomàs

La fundació del rugbi blaugrana va tenir lloc el 28 de juliol del 1924 sota els auspicis dels directius Francesc Massana i Pere Cusell, grans promotors de qualsevol nova secció barcelonista. El primer partit del Barça de rugbi es va jugar el 21 de setembre d'aquell any, al camp de Sant Boi del Llobregat, contra l'equip del CADCI (Centre Autonomista de Dependents del Comerç i la Indústria). Va vèncer el Barça per 9 a 5. L'equip presentat per la nova secció va ser Sábat, Cebrián, Blasco, Rossini, Duffo, Isart, Solé, Arsuaga, Albalat I, Vilallonga, Albalat II, Davalillo, Fontanella, Ruiz i Esteve.

Abans de la Guerra Civil el Barça va conquerir tres Campionats d'Espanya, el primer derrotant el 13 de maig del 1926 l'equip de l'Acadèmia d'Infanteria de Toledo per 19-0, i els dos següents (1930 i 1932), amb dues victòries davant el Reial Madrid. També es van guanyar set Campionats de Catalunya. Després de l'any 1939 el rugbi barcelonista va seguir a l'elit i fins a la instauració de la Lliga, la temporada 1952/53, va guanyar set nous títols estatals i vuit de catalans, i va conquerir també les dues primeres edicions del campionat de la regularitat. La secció va arribar al seu punt culminant l'any 1956, quan tant el primer equip com el segon van guanyar els seus Campionats d'Espanya respectius. Aleshores va començar una època de decadència que va culminar la temporada 1974/75 amb el descens de categoria. La tornada a la Divisió d'Honor no es va produir fins a l'any 1978, com a preludi de la revifalla que va suposar la conquesta de les Copes del Rei 1982/83 i 1984/85. Tanmateix, des d'aleshores la davallada de la secció va ser evident, i fins i tot entre el 1986 i el 1995 no va participar en la Lliga. Actualment, amb l'ascens a la Divisió d'Honor aconseguit la temporada 2013/14, el rugbi blaugrana aspira a recuperar la glòria pretèrita.

PALMARÈS

Campionat de Catalunya 1925/26, 1926/27, 1927/28, 1928/29, 1929/30, 1931/32, 1935/36, 1941/42, 1945/46, 1946/47, 1947/48, 1948/49, 1949/50, 1950/51, 1951/52, 1952/53, 1954/55, 1967/68, 1968/69, 2004/05

Copa Catalana 1981/82, 2002/03

Campionat d'Espanya 1a Cat. 1925/26, 1929/30, 1931/32

Campionat d'Espanya 1925/26, 1929/30, 1931/32, 1941/42, 1943/44, 1944/45, 1945/46, 1949/50, 1950/51, 1951/52, 1952/53, 1954/55, 1955/56, 1964/65, 1982/83, 1984/85

Supercopa d'Espanya 1982/83

Lliga 1a Divisió 1952/53, 1953/54

Lliga Clubs Llevant 1981/82, 1982/83

Copa Ibèrica 1970/71

Copa Pirineus 1966/67

Traçant el futur de les penyes

F Víctor Salgado - FCB

El directiu Pau Vilanova davant del mapamundi de penyes del FC Barcelona. A la dreta, pintant una aquarel·la de la Masia.

El directiu Pau Vilanova es va incorporar a la Junta el mes de juny passat. Treballa per elevar la marca 'penya', un emblemàtic col·lectiu que afronta el repte d'adaptar-se als nous temps

Marc Parramon

Des de ben petit sabia que es volia dedicar al món de la decoració i el disseny d'interiors, un ofici que va aprendre del seu pare. Pau Vilanova i Vila-Abadal (Barcelona, 1964) té al cap el dibuix del llenç social del FC Barcelona. Durant gairebé quatre anys ha estat directiu en cap de la Comissió Social del Club i, des del juny, és membre de la Junta Directiva, adscrit a l'Àrea Social, com a responsable de Penyes, un col·lectiu amb el qual està altament implicat i pel qual treballa traçant el seu futur.

El soci 43030 és el màxim responsable de Pau Vilanova Disseny, empresa dedicada al disseny de mobiliari i d'interiors i a la gestió d'obres. Defineix la seva visió com a "escandinava, passada pel caliu de la mediterrània". Es nota que el seu ofici és, des de nen, la seva passió. "Als tretze anys el meu pare em va enviar a fer d'aprenent pels diversos gremis de la professió". Posteriorment va cursar amb èxit arts aplicades i disseny. I als 25 anys va agafar un avió per traslladar-se a Copenhaguen (Dinamarca) per aprendre l'ofici a l'estudi del prestigiós dissenyador danès Ebbe Gehl. Tot i el canvi de latitud, aquest barcelonista empedreït no va perdre mai la seva brúixola culer i de seguida va

Germán Parga - FCB

trobar a la ciutat un restaurant anomenat Pepe's Bar, regentat per un català, que es va convertir en el seu quarter per seguir els partits.

Els primers gols els va cantar a la segona graderia del Gol Nord, tocant a Tribuna. És el petit de set germans i ells i els seus cosins li contagien el barcelonisme. I també la seva àvia Aurora, amb qui recorda haver vist la final de Basilea del 79, "perquè ella tenia a casa seva una televisió en color". Reconeix que sempre que pot li agrada venir al Camp Nou caminant perquè necessita una bona passejada després dels partits per verbalitzar amb els companys la victòria o bé per pair en silenci la derrota. Confessa que està molt il·lusionat amb el Barça 2014/15 i assegura que "Luis Enrique és un tècnic que es mereix tot el crèdit que es va guanyar com a jugador".

"LUIS ENRIQUE ES MEREIX TOT EL CRÈDIT QUE ES VA GUANYAR COM A JUGADOR"

Casat i amb quatre fills, l'expressió del seu rostre és més aviat seriosa però l'il·lumina una mirada curiosa, que revela una persona activa, emprenedora, que gaudeix participant en els projectes i aportant-hi la seva visió. "M'agrada ser més actor que espectador a la vida". Això també ho trasllada a la seva vida personal. Li encanta fer llargues passejades per la natura i proposar reptes a la seva família. El proper serà pujar a la Pica d'Estats, el pic més alt de Catalunya.

Li encanta dibuixar i quan viatja, no s'enduu càmera de fotos sinó un lot de butxaca d'aquarel·les, pinzells i un bloc de làmines. "La meva família es queixa -reconeix rient per sota el nas- perquè això alenteix el ritme". En menys de deu minuts fa un esboç de la vista que més li agrada. L'última aquarel·la que ha pintat ha estat amb motiu d'aquest article. En cinc minuts va captar la llum i la personalitat d'un espai emblemàtic, la Masia.

L'HOME DE LES PENYES

L'àmbit social és el seu terreny al FC Barcelona i les penyes –les 1.267 oficials que hi ha a 30 de juny de 2014- són la seva especialitat i també la seva responsabilitat. "No volem ser el club amb més penyes del món, sinó amb les millors del món". Vilanova ha treballat, de la mà del vicepresident Cardoner, perquè el col·lectiu aparegui als Estatuts i se sent especialment orgullós "d'haver impulsat el cens del penyista, la reorganització del moviment i d'haver dotat les penyes d'autogestió".

Arriba el Passaport Infantil

El Club ha rebut més de 5.000 peticions per tramitar el Passaport Infantil, que permetrà als socis menors de 8 anys no abonats entrar a l'Estadi sense haver de dur físicament una entrada

F Germán Parga - FCB

Una família a l'OAB realitzant els tràmits per obtenir el Passaport Infantil.

Marc Parramon

Entre el 2 i el 15 de juny el Club va rebre 5.068 peticions per tramitar el nou Passaport Infantil per a socis menors de 8 anys. Es tracta de la nova acreditació gratuïta que el Club ha creat en el marc del projecte *Nens al Camp Nou* i que pretén ordenar i registrar l'entrada d'aquests seguidors a l'Estadi per tal que es compleixin totes les normes de seguretat vigents en l'àmbit de l'aforament d'estadis. "Abans estàvem en un procés d'alegalitat que hem normalitzat en favor de la seguretat", recorda Jordi Cardoner, vicepresident de l'Àrea Social del FC Barcelona. "Tenint en compte que tenim al voltant d'uns 20.000 socis menors de 8 anys, l'han demanat una quarta part. Si restem les persones que viuen fora de Catalunya, el coeficient arriba al 35%. Això és senyal que la comunicació ha funcionat i que hi ha una certa necessitat d'aquest producte".

L'estrena d'aquesta nova credencial serà al primer partit de Lliga a l'Estadi i es podrà fer servir durant tota la temporada d'aquesta competició, a més de per als partits de la Copa del Rei i de la Lliga de Campions. Tot i això, hi haurà partits que, pel fet de ser d'alt risc, queden exclosos del projecte *Nens al Camp Nou* i el Passaport no podrà activar-se. Seran els de Lliga i Copa contra el Reial Madrid i l'Atlètic de Madrid i les eliminatòries de vuitens, quarts i semifinals de la Champions. El Club es reserva l'opció de declarar algun altre partit excepcional i, d'altra banda, també hi haurà algunes limitacions de localitats en enfrontaments amb horaris familiars, però els titulars del Passaport Infantil sempre tindran prioritat d'accés també en aquestes ocasions.

LA DEMANDA HA DEMOSTRAT QUE HI HA LA NECESSITAT D'AQUESTA CREDENCIAL

Encara es pot sol·licitar

El Club ha enviat el Passaport per correu ordinari als sol·licitants durant les últimes setmanes (els socis que no han actualitzat el cens l'hauran de recollir presencialment després de fer aquest tràmit). El document té vigència per a una temporada, es renovarà automàticament i s'enviarà al domicili dels titulars la propera temporada. Si algun soci està interessat en aquest nou servei i encara no l'ha sol·licitat ho pot fer durant tota la temporada de manera presencial a l'OAB. Alhora es manté oberta l'opció de sol·licitar una entrada física per al soci menor de 8 anys a través del web del Club.

Dos infants observen amb atenció un Passaport Infantil.

Germán Parga - FCB

A ningú se li escapa que aquesta credencial també transcendeix l'àmbit logístic i de seguretat per instal·lar-se en la faceta més emocional del sentiment barcelonista. "El Passaport també crea i potencia el sentiment de participació i pertinença dels socis més joves i això és quelcom nou", recorda Cardoner. I és precisament en aquesta línia que el culer Ramon Font ha demanat el Passaport Infantil per al seu nét de 2 anys, en Lluís Font, nascut a Alemanya, de pare portuguès i de mare catalana. "Així cada vegada que vingui a Barcelona podrà anar a l'Estadi", assegura l'avi. Reconeix que és una manera més de poder "introduir-lo en el barcelonisme i que hi estableixi vincles". D'aquesta manera, el menut de la família tindrà "passaport alemany, portuguès, espanyol i del Barça", descriu amb orgull.

"És un pas positiu i molt important que agilitza els tràmits i evita desplaçaments", reconeix el soci Jordi Claret, que ha demanat el Passaport per a la seva filla Judith. Per a ell, que es desplaça des d'Andorra per veure els partits, la nova credencial evitarà "anar a les taquilles" i, per tant, estalviar temps. "A més, la meva filla està desitjant que li arribi per correu". Segons Cardoner, el Club espera "que les peticions de Passaport continuïn creixent" amb la voluntat de "seguir treballant en aquest àmbit escoltant el *feedback* dels socis i veient el nivell de satisfacció".

COM S'UTILITZA EL PASSAPORT?

Perquè el soci infantil pugui accedir al Camp Nou cal activar el Passaport des de 6 dies abans del partit i fins al seu inici, mitjançant l'aplicació mòbil FCB Passaport Infantil compatible amb iOS i Android. Qui no disposi d'un telèfon intel·ligent podrà fer l'activació a través del web del Club (www.fcbarcelona.cat). La petició s'ha de fer partit a partit i un cop s'activa el Passaport el sistema indicarà la porta de l'Estadi per la qual haurà d'accedir el menor. Cal recordar que si l'adult acompanyant és soci abonat no podrà cedir la localitat a través del Seient Lliure.

Víctor Salgado - FCB

Jordi Cardoner, durant el balanç de la temporada a l'Àrea Social.

JORDI CARDONER PASSA BALANÇ DE L'ÀREA SOCIAL

El vicepresident del FC Barcelona Jordi Cardoner va fer una roda de premsa per passar balanç de l'Àrea Social de la temporada 2013/14 i explicar l'estratègia per al futur més pròxim. Cardoner va destacar que els tres projectes que van tenir més rellevància van ser el Cens dels Socis, la Reforma Estatutària i el Referèndum del Nou Espai Barça. El vicepresident blaugrana va anunciar que hi ha un total de 153.458 socis –encara hi ha 13.848 socis que no han passat el cens–, 152.004 penyistes i, per tant, la massa social del Club és de 304.025 persones. Un fet destacable d'aquesta xifra és que hi ha un total de 39.477 sòcies, el nombre més alt de la història del FC Barcelona. Pel que fa a les penyes, n'hi ha 1.267 de censades, de les quals 619 són en territori català o als Països Catalans, 560 a la resta d'Espanya i 88 a la resta del món.

La força de poder decidir

El Congrés de Penyes s'ha convertit en un espai indispensable per votar i pendre les pròpies decisions per assolir els objectius del projecte Penyes Segle XXI

Àlex Caparrós - FCB

Sessió del XXXIII Congrés de Penyes celebrat el 2012 al Palau de Congressos de Catalunya de Barcelona.

Miriam Nadal

Durant la temporada penyes i Club treballen de la mà. Les reunions del Consell de Penyes, de les seves quatre comissions temàtiques i la relació amb el Departament de Penyes i els directius de l'Àrea de Penyes s'intensifiquen amb la proximitat del Gamper. Des del 2010 que el Club va decidir tornar a fer coincidir el Congrés de Penyes amb la presentació del primer equip de futbol davant l'afició. També és el cap de setmana de presentació del present i del futur de les penyes a tots els penyistes del món. Aquest 2014 se celebra el 35è Congrés de Penyes Barcelonistes, un punt de trobada que no és únicament la trobada festiva d'enamorats incondicionals del Barça. També és l'espai de treball per debatre i elevar la marca *Penya*. Des de fa quatre temporades, el Congrés s'ha convertit en un acte importantíssim per avançar a passos gegants en el projecte *Penyes Segle XXI*.

Des de l'estiu del 2011 que es va donar força al Congrés de Penyes amb la Ponència Marc, és a dir, el full de ruta on el Consell de Penyes marca les prioritats per al moviment de cara a l'any següent i que cal que aprovin els penyistes al Congrés. També va ser al Gamper del 2011 que es va tornar a celebrar, conjuntament amb el Congrés, la Trobada Mundial de Penyes a l'Estadi. Des de llavors, aquestes dues cites han anat lligades al calendari.

Des d'un mes i mig abans del Congrés, tant a la pàgina web del Club com a través del butlletí *Infopenyes* i per mitjà dels presidents de cadascuna de les 30 federacions

LES CLAUS DEL CONGRÉS

1. Què és la Ponència Marc que es vota al Congrés? És el full de ruta que el Consell de Penyes marca per treballar tots aquells temes que durant l'any s'han debatut als plenaris i les comissions i que es volen desenvolupar en el transcurs de l'any següent. La Ponència es proposa, es debat, es vota, s'aprova al Congrés i es posa en marxa.

2. Qui forma el Consell de Penyes? Des de la nova organització territorial, el Consell de Penyes està format pels presidents de les 30 federacions de penyes del Barça. Andalusia aporta dos representants més a banda del president, i el Vallès, un. Es reuneixen en plenaris i en quatre comissions temàtiques. El president del Consell de Penyes és en Toni Guil. Des de l'aprovació dels nous Estatuts, el Consell de Penyes té representació i vot a les Assemblees de Socis Compromissaris.

3. Qui assisteix al Congrés de Penyes? Hi assisteixen els congressistes amb dret a veu i vot, així com també els seus acompanyants. Fruit del nou model d'organització, els congressistes són els representants de cada federació.

4. Quant dura el Congrés? Se celebra en dos dies. El primer és el dia de sessió de treball i d'aprovació de la Ponència Marc o full de ruta per al proper any. El segon dia és el dia de la Jornada Institucional amb la presència de la Junta Directiva encapçalada pel seu president, Josep Maria Bartomeu.

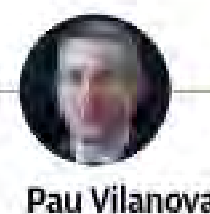
5. Quines han estat les principals decisions que s'han aprovat des del 2011? En la primera Ponència Marc es va aprovar per unanimitat la figura del síndic de les penyes -càrrec que ocupa Ramon Térmens- i l'elaboració del cens de penyistes. El 2012 es va tirar endavant l'organització territorial en federacions i el carnet del penyista. El 2013 es va aprovar la consolidació del model organitzatiu que aspira a convertir-se en una confederació i també la nova representació al Congrés a través de congressistes representants de federacions.

6. Com es pot conèixer amb antelació la Ponència Marc que se sotmetrà a debat? Està a la web del Club un mes i mig abans de la celebració del Congrés, s'envia a través de l'*Infopenyes* i també es fa arribar a tots els presidents de les 30 federacions.

ORGANIGRAMA DIRECTIU DE L'ÀREA SOCIAL

Jordi Cardoner i Casaus
Vicepresident

Pau Vilanova
Directiu

Josep M. Barnils
Directiu en Cap de Penyes

Pilart Guinovart
Directiva en Cap de l'OAE

de penyes, els penyistes tenen a la seva disposició la Ponència Marc que es treballarà en les dues jornades del Congrés. Quan els penyistes reben la Ponència Marc poden enviar esmenes a través de la seva federació que després el Consell de Penyes i el mateix Congrés avaluaran i votaran. El primer dia del Congrés de Treball es caracteritza per un matí intens en dues sales on es debat mitja Ponència en cada sala, i a la tarda Toni Guil, president del Consell de Penyes, és l'encarregat de llegir els dictàmens de la Ponència abans que se sotmeti a votació.

Aquest any, fruit de la nova organització territorial de les penyes en federacions, els que assisteixen al Congrés no són representants únicament de les seves penyes sinó els representants de les 30 federacions. Seguint la proporció de penyes i penyistes al territori, a cada federació li correspon un nombre de representants que tenen veu i vot en el Congrés. Per tant, voten les federacions a través dels seus congressistes.

Aquesta nova organització territorial va ser una de les Ponències Marc aprovades en el context del Congrés de Penyes del 2012.

A la primera jornada del Congrés hi ha una forta representació del Club encapçalada pel vicepresident Jordi Cardoner -que alhora és el president de la taula del Congrés-, el directiu Pau Vilanova, així com també el nou directiu en cap de la Comissió de Penyes, Josep Maria Barnils, i un home clau en l'elaboració de les Ponències Marc com és en Toni Guil, president del Consell de Penyes.

ELS ASSISTENTS AL CONGRÉS REPRESENTEN LES 30 FEDERACIONS

La segona jornada del Congrés la presideix el president del Barça, i enguany compta amb la presència de la també directiva Susana Monje per explicar als penyistes la voluntat de reconèixer la presència de les dones a l'àmbit social del Club a través d'un premi.

Fer el Congrés de Penyes a Barcelona i coincidint amb el Gamper n'ha afavorit la participació en els darrers anys. Quan els Congressos coincidien amb Trobades Mundials itinerants eren aproximadament 180 penyes les que s'hi podien desplaçar. Recuperar el Congrés a prop de les instal·lacions del Camp Nou ha fet que en els darrers anys siguin gairebé 600 de les 1.267 penyes oficials les que hi assisteixen.

Aquest 2014 el Congrés té com a eix central l'estructura del moviment en confederació, és a dir, una federació de les federacions que dotaria d'entitat jurídica el moviment, i també debatre el model de relació amb el Club.

Des del 2011 decisions clau com el carnet del penyista, el cens de les penyes o l'organització territorial s'han aprovat per aclamació als diferents congressos. Prendre les pròpies decisions des de dins ha permès augmentar el sentiment de pertinença al Club i més autogestió del moviment.

F Germán Parga - FCB

Entrega de premis del Torneig de Futbol de Penyes del 2013.

F Víctor Salgado - FCB

Grup de penyistes de la PB Poblenou.

TROBADA MUNDIAL: LA FESTA PARAL·LELA AL CONGRÉS

Des del 2011 que la Trobada Mundial de penyes que enguany arriba a la seva 37a edició se celebra a les instal·lacions del Camp Nou. Aquest any el Torneig Internacional de Futbol 7 arriba a la seva novena edició. La competició esportiva obre tres dies intensos per als penyistes. Comença dissabte, així com també les activitats infantils, que tenen lloc a l'esplanada davant de l'Auditori 1899. El diumenge 17 d'agost és dia del ja tradicional Torneig de Botifarra a l'Auditori i del sopar popular de totes els penyistes a les instal·lacions blaugrana. També és diumenge quan se celebren les competides finals del Torneig de Futbol 7 als camps annexos del Miniestadi. El dia de la jornada institucional del Congrés, dilluns, se celebra, com és habitual, el dinar de gala i des de primera hora de la tarda de dilluns a les instal·lacions del Barça es duen a terme les tradicionals activitats de la Festa del Gamper, obertes per a tots els socis i aficionats. Dies de germanor per als penyistes i de trobada amb altres socis i aficionats del Club. Al Congrés també es vol tractar quina és la millor fórmula per celebrar aquestes Trobades Mundials.

RECONEIXEMENT A LES DONES I A LA MASIA

Aquest 2014 les penyes i el Club faran dos homenatges durant el Congrés i la Trobada Mundial. D'una banda, la directiva Susana Monje serà l'encarregada de presentar el premi que es donarà anualment al Congrés per destacar aquell grup o aquella persona que ha fet brillar la presència femenina ja sigui en l'àmbit esportiu o social del Club. Actualment, el moviment de penyes està format per 34.290 penyistes dones a 30 de juny del 2013. Això representa un 22,25% dels penyistes. Aquest reconeixement de les dones es farà en col·laboració del Grup Edelmira Calvetó. De l'altra, en el marc d'aquesta Trobada Mundial, i coincidint amb el dinar de gala, també es farà un homenatge a la Masia. L'any passat, el 2013, coincidint amb el centenari del seu naixement, es va fer un reconeixement a Nicolau Casaus. Enguany es vol destacar la feina del personal humà de la Masia, així com els molts esportistes del Club que s'hi han format. En finalitzar la seva carrera esportiva, alguns dels exjugadors professionals del Club representen el Barça en els actes de penyes arreu del territori.

Troba la teva penya!

BAIX LLOBREGAT

Marc Parramon

L'àrea geogràfica del Baix Llobregat és una de les 30 zones en què es divideix el mapa penyístic del FC Barcelona. En aquest territori s'hi poden trobar 29 penyes oficials amb 4.890 penyistes censats.

Les agrupacions d'aquest territori destaquen per tenir nombrosos equips de futbol base i una massa social jove molt activa.

JUNTA DIRECTIVA

Per tal de dinamitzar el col·lectiu i fer-lo més efectiu, cada zona té una junta directiva formada per alguns dels presidents de les penyes del territori. Amb aquest òrgan de govern es busca facilitar les relacions amb el FC Barcelona i el diàleg entre les penyes. Aquests són els membres de la junta directiva de la zona del *Baix Llobregat*:

President	Vicenç Notari Aries
Vicepresident	Jordi Murillo Miquel
Secretària	Elisabeth Borrego Hernández
Tresorera	Sònia Gisbert Riveiro
Vocal	Jordi Roca Galafat
Vocal	Gabriel Pina Rubio

LLIBRES A CANVI DE QUEVIURES!

Els membres de la **Penya Blaugrana de Vallirana** són polifacètics i molt emprenedors. Participen regularment a la Cavalcada de Reis del municipi i el Sant Jordi passat van muntar una parada en la qual donaven llibres a canvi d'aliments que després van entregar a Càritas.

AMB EL FUTBOL BASE

La **Penya Barcelonista Sant Feliu de Llobregat** va ser fundada pel malaurat Josep M. Profitós, el gran impulsor del futbol base a les penyes. De fet, el Trofeu al Joc Net del Torneig de Futbol 7 de penyes porta el seu nom.

PIONERES EN CLAU FEMENINA

La presidenta de la **Penya Barcelonista Sant Boi de Llobregat**, Maria Antònia Milà, és una pionera del món penyístic en femení. De fet, l'any 1986 va anar a veure el partit KS Flamurtari-Barça a Albània i va formar part del primer grup de dones que va entrar en aquell estadi.

VISITES A UN CASTELL

Des de la **Penya Blaugrana El Papiol** impulsen visites guiades al Castell del Papiol, una emblemàtica construcció medieval a la vora del Llobregat. Ho fan a l'abril, per la setmana cultural del poble, i al novembre, coincidint amb l'aniversari de la penya. Les places són limitades.

EN AQUESTA ZONA TAMBÉ HI PODEU TROBAR...

La **Penya Barcelonista Prat-Potablava**, una de les penyes de la zona amb una projecció ascendent més gran quant a nombre de penyistes.

La **Penya Barcelonista Martorell** i la **Penya Barcelonista d'Olesa**, les agrupacions cinquantenàries de la zona.

ZONA 5 · BAIX LLOBREGAT

29 PENYA BARCELONISTA SANT ANDREU DE LA BARCA
48 PENYA BARCELONISTA D'ESPARREGUERA
51 PENYA BARCELONISTA BLAUGRANA GAVANENCA
57 PENYA BARCELONISTA "JOSEP RAICH"
62 PENYA BARCELONISTA MARTORELL
66 PENYA BARCELONISTA D'OLESA
81 PENYA BARCELONISTA SANT VICENÇ HORTS
85 PENYA BARCELONISTA SANT FELIU DE LLOBREGAT
89 PENYA BARCELONISTA SANT BOI DE LLOBREGAT
92 PENYA BLAUGRANA DE VALLIRANA
220 PENYA BARCELONISTA "ANAR-HI ANANT"
281 PENYA BARCELONISTA SANT JOAN DESPÍ
307 PENYA BARCELONISTA SANT JUST DESVERN
309 PENYA BARCELONISTA L'AVENÇ
329 PENYA BLAUGRANA EL PAPIOL
336 PENYA BARCELONISTA DE PALLEJÀ
656 PENYA BLAUGRANA VILADECANS
840 PENYA BARCELONISTA PRAT - POTABLAVA
898 PENYA BARCELONISTA "QUARTA LLIGA" SANT COSME I SANT DAMIÀ
907 PENYA BARCELONISTA DE LA COLÒNIA GÜELL
918 PENYA BARCELONISTA ALMEDA
1000 PENYA BLAUGRANA DE CERVELLÓ
1365 PENYA BLAUGRANA DE COLLBATÓ
1566 PENYA BARCELONISTA MONTPEDRÓS SANTA COLOMA DE CERVELLÓ
1640 PENYA BARCELONISTA "CIUTAT COOPERATIVA" MOLÍ NOU
1671 PENYA BARCELONISTA DE BEGUES
1832 PENYA BLAUGRANA SANT ILDEFONS DE CORNELLÀ
1872 PENYA BLAUGRANA SANT VICENÇ DELS HORTS
2109 PENYA BLAUGRANA NICOLAU CASAUS DE SANT ANDREU DE LA BARCA

TORNADA A L'ESCOLA
EQUIPA'T AMB EL BARÇA!
DESCOMPTES SOCIS
10% A NIKE.COM/FCB
5% A LA MEGASTORE I
XARXA DE BOTIGUES OFICIALS

El color carmesí brillant està present a la samarreta, els pantalons i els mitjons de la segona equipació del FC Barcelona, ja a la venda

Ana Cantos

La nova samarreta de la segona equipació del FC Barcelona presenta un coll rodó i és totalment de color carmesí brillant excepte als punys, que representen els colors blaugrana amb el grana a la part davantera i el blau a la posterior. Aquest color carmesí brillant, fresc i sorprenent, està inspirat en l'esperit de la Masia i representa el desig dels joves de destacar de la resta.

A la part posterior interna del coll veiem la bandera catalana, la senyera, entre els habituals colors vermell i blau del FC Barcelona, i aquest detall es repeteix a la part posterior externa del coll, però amb la paraula *Barça* situada a sota i escrita en color blau amb la tipografia exclusiva del Club.

També a la part posterior interna del coll veiem una etiqueta blava amb el lema del Club *Més que un club*, i l'any de la seva fundació, el 1899.

Els nous pantalons de la segona equipació són de color carmesí brillant amb una fina franja blava en els laterals, mentre que els nous mitjons són de color carmesí brillant amb una àmplia franja tonal a la part posterior.

En totes les samarretes, Nike ofereix als jugadors les últimes innovacions en rendiment, tecnologia i sostenibilitat ambiental.

La tecnologia Nike Dri-Fit absorbeix la suor del cos i el trasllada cap a l'exterior de les samarretes i els pantalons, on s'evapora ràpidament. Això ajuda els jugadors a rendir al màxim, ja que es mantenen més frescos, secs i còmodes. Els orificis de ventilació tallats a làser i els panells de malla presents en zones clau de l'equipació també milloren el rendiment, ja que augmenten la circulació d'aire al cos dels jugadors i els ajuda a regular la temperatura.

Les equipacions estan fabricades amb un teixit de doble punt compost de cotó i polièster reciclat, que a més d'eliminar la suor presenta un tacte més suau i un aspecte general més afavoridor.

Nike va realitzar escanejats en 3D del cos de diversos dels millors futbolistes del món per crear una equipació amb un nou ajust, actualitzat i perfecte, fet que permet que el cos es mogui d'una manera més natural.

www.nike.com/fcb
10% de descompte per als socis

També pots fer les compres d'una manera fàcil sense moure't de casa a través del lloc web de la botiga

Megastore Camp Nou i xarxa de botigues oficials
5% de descompte per als socis

Diversió assegurada

L'aplicació digital FCB Pinball ajunta la màgia del FC Barcelona amb el tradicional joc de saló

Roger Bogunyà

Unir el món del futbol i el clàssic joc de *pinball*. Aquest és l'objectiu marcat en la nova aplicació digital del FC Barcelona, FCB Pinball. Aquesta *app* representa una taula recreativa en tres dimensions en què els jugadors de Luis Enrique són els principals protagonistes. El joc compta amb un munt de sistemes especials i desafiaments de temàtica futbolística, com són el Kick Off, l'Attack, el Football Frenzy, el Penalty and Defense, a més d'una varietat d'oportunitats de gol addicionals, com els Super Kick Jackpots i els Triple Kick Combos.

FCB Pinball està desenvolupat per l'empresa Legendo Entertaintment a partir d'un motor de gràfics 3D fet a mida que simula el moviment complex de la pilota que es mou pel taulell digital. Un cop proves l'aplicació, quedes captivat pel divertit disseny de la taula, pels controls àgils, pels grans gràfics i pel moviment realista de la pilota. Serà com un viatge en el temps als anys 80 i 90, època en què es van massificar els *pinballs* autèntics, a través del futbol i dels cracs més actuals del FC Barcelona.

Per a iPhone, iPad i iPod Touch

L'aplicació FCB Pinball està disponible per a dispositius iPhone, iPad i iPod Touch a l'App Store per només 2,69 euros. Tots els socis i simpatitzants del FC Barcelona que ho desitgin podran competir no només per obtenir la màxima puntuació, sinó també per competir amb amics d'arreu del món a partir de les classificacions mundials que apareixen al Game Center d'Apple.

Començar a jugar és realment senzill: tocant la part dreta o esquerra de la pantalla s'activen les aletes per bloquejar la pilota i evitar que caigui... Si fas això bé, podràs demostrar que, al Pinball del Barça, no hi ha ningú millor que tu. La diversió està assegurada.

Un viatge pels records

Amb el Memorial FC Barcelona, els barcelonistes disposaran d'un espai digne, creat especialment per a la memòria i el recolliment, on els socis i seguidors podran reposar eternament. Un espai on confluiran records de diferents persones però sempre amb un mateix sentiment: l'amor al Barça

El pas pel Memorial FCB dibuixarà un passeig per l'imaginari barcelonista, amb llocs, moments, mites i símbols emblemàtics.

Ana Cantos

Deia Lluís Permanyer, gran cronista de Barcelona, al seu *Quadern Barcelonès* de *La Vanguardia*: "Ho sap tothom i és profecia, que ser del Barça és una religió, amb incomptables fidels de militància fervorosa". I es congratulava davant la notícia de la posada en marxa del Memorial FCBarcelona: "Un podrà ser enterrat oficialment i amb dignitat al Camp Nou. Ja era hora". Aquest lloc serà possible.

La Junta Directiva atén amb aquest projecte la voluntat, el desig i la sol·licitud de molts socis i aficionats. En la seva presentació, el directiu de l'Àrea Social Josep Ramon Vidal-Abarca va explicar: "Així evitarem una pràctica que portem també anys detectant com és escampar les cendres d'un ésser estimat a la gespa, de forma clandestina, aprofitant el *tour* de l'Estadi. Ara podran fer-ho realitat amb tota la comoditat i serietat cerimonial que desitgin".

Amb la remodelació del Camp Nou es projecta un Espai Memorial on s'instal·laran i gestionaran els columbaris en els quals es dipositaran les urnes amb les cendres dels aficionats que desitgin descansar al seu club. El FC Barcelona els oferirà el columbari més gran del món situat en unes instal·lacions esportives. Serà un espai emblemàtic amb capacitat per a més de 30.000 urnes.

El pas pel Memorial FCB dibuixarà un passeig per l'imaginari barcelonista. Un viatge a través dels records del cor blaugrana. Un recorregut per diferents espais, tots evocadors de llocs, moments, mites i símbols blaugrana, on es disposaran els columbaris.

SERÀ UN ESPAI EMBLEMÀTIC AMB CAPACITAT PER A MÉS DE 30.000 URNES

Grans murals fotoceràmics compondran llosa a llosa imatges d'un alt valor sentimental. Després, en cadascuna d'aquestes lloses, i amb absoluta discreció, descansaran les cendres dels aficionats. També hi haurà un espai comú per guardar les cendres, l'Ara Comunitària, que serà una rèplica espectacular a escala del Camp Nou, la casa del barcelonisme.

Més enllà d'icones i grafismes, del purament físic, el Memorial FCB serà un lloc acollidor on les restes d'éssers estimats poden descansar per sempre al costat d'una de les grans passions de la seva vida, el seu club, els seus colors, i continuar amb els seus un sentiment etern. Es tracta d'una resposta per a aquells que opten per la incineració i busquen espais alternatius als cementiris tradicionals. Una solució digna, creativa, emocional, propera, personal.

Una destinació final per al recorregut vital en un entorn únic i exclusiu, agradable i familiar on homenatjar i acompanyar l'ésser estimat. Un lloc viu, envoltat d'aficionats i vida culer, de sentiments i emocions, de cors que bateguen dia a dia amb el nostre club. Un espai on reposar per sempre al costat d'ídols del barcelonisme que decidiran igualment descansar a l'Estadi en el qual es van fer eterns.

I quin marc pot ser millor que l'Estadi, la casa dels nostres colors, testimoni de la seva grandesa i la seva història? En unes instal·lacions agradables, recognoscibles i de fàcil accés, obertes a visites. A més, el Memorial comptarà amb plaques commemoratives per a tots els socis o simpatitzants que, en vida, vulguin que el seu nom formi part de l'Estadi.

CATORZE ZONES TEMÀTIQUES

Al viatge per la història sentimental del Barça hi haurà 14 parades com a fil conductor. Seran 14 zones temàtiques en forma de murals que ompliran el recorregut de sentiment culer. Parades que evocaran flaixos a la memòria col·lectiva culer i en la particular biografia blaugrana del visitant, que li faran reviure moments que ja formen part de la seva pròpia vida. A través d'aquestes, a més, podrà recordar éssers estimats amb els quals va compartir experiències, alegries, rialles i llàgrimes.

- Barça al món
- La Història Culer
- Els seguidors
- Nits màgiques/Moments memorables
- En record a Joan Gamper
- Els nostres colors
- Som més que un club
- Fem escola
- Èxits al Palau
- Panoràmica del Camp Nou
- Som universals
- Som campions
- Els nostres valors
- El nostre himne

UBICACIÓ PROVISIONAL AL CEMENTIRI DE LES CORTS

El Memorial FCB serà una realitat amb la remodelació del Camp Nou. Però ja és possible contractar-ne el servei de forma provisional, i fins que finalitzi la remodelació de l'Estadi amb les autoritzacions de l'Ajuntament, el projecte ocuparà un espai temporal al cementiri de les Corts.
La contractació realitzada prèviament a la inauguració del Memorial definitiu, és a dir, encara que es realitzi avui, no començarà a comptar fins que les cendres s'instal·lin a l'espai definitiu al Camp Nou.

Grans murals fotoceràmics compondran llosa a llosa les imatges, que tindran un alt valor sentimental.

FINANÇAMENT A MIDA

El projecte ofereix finançament a mida i és vàlid tant per a socis com per a aficionats, tant si es disposa d'una assegurança de decessos com si no. A més, el Memorial FCB ofereix la gestió d'un servei funerari personalitzat, així com de la tramitació de tota la documentació relacionada.
La societat Espai Memorial FCB, de Giem Sports, és l'empresa catalana encarregada de la posada en marxa i de la gestió del Memorial FC Barcelona. Es tracta d'una firma pionera en la creació d'aquest tipus d'instal·lacions en l'àmbit mundial i actualment ja gestiona els Espais Memorials de l'Atlètic de Madrid, el RCD Espanyol i el Reial Betis Balompié, així com el del Circuit de Barcelona-Catalunya.
Més informació als telèfons 902151025 i 93 785 10 45, al web del Memorial FCB (www.emfcbarcelona.cat) o en un punt de venda oficial iUNIK STORE, com ara iUNIK STORE Barcelona, Via Augusta, 16, i iUNIK STORE TERRASSA, Font Vella, 26.

TARIFES I CONCESSIONS

Columbari individual (Concessions)

- Màxim 50 anys – 3.000 euros
- 99 anys – 6.000 euros

Ara Comunitària

- Perpetuïtat – 1.500 euros

Rafa Usín, reforç del Barça Alusport

Rafa Usín és la primera incorporació de l'equip de futbol sala blaugrana amb vista a la temporada 2014/15. Procedent del Magna Navarra, en què ha jugat les darreres vuit temporades, Usín, nascut el 22 de maig del 1987 a Madrid, és un ala amb força intuïció per fer gols, que el curs 2013/14 va ser el màxim golejador del seu equip, amb 25, entre la Lliga regular i el play-off. Els altres dos reforços de l'equip de Marc Carmona per a la temporada 2014/15 són el pivot brasiler Ferrao i el també brasiler Bateria, ala provinent de l'Inter Movistar.

Satoransky fitxa pel Barça de bàsquet

El txec Roman Satoransky va fitxar pel Barça de bàsquet per a les dues properes temporades. Satoransky és un base que prové del CB Sevilla i que la temporada passada va fer una mitjana de 12,4 punts i 4,6 assistències. Satoransky, nascut a Praga fa 22 anys, és amb 2,01 metres, el base més alt de la història del FC Barcelona. A més, el FC Barcelona i el jugador nord-americà Justin Doellman van arribar a un principi d'acord perquè s'incorpori al Club. Doellman militava al València Basket la temporada 2013/14, en la qual va ser nomenat millor jugador de la Lliga regular.

Sigurdsson, nou jugador del FC Barcelona d'handbol

Procedent del Kiel alemany, Gudjón Valur Sigurdsson reforçarà l'equip de Xavi Pascual durant les properes dues temporades. Sigurdsson és un extrem esquerre islandès de 34 anys que cobrirà la baixa de Juanín García i que té una dilatada experiència a la potent Bundesliga, en què ha guanyat dues Lligues. Les altres dues novetats del Barça d'handbol d'aquest nou curs 2014/15 són el lateral tunisià Wael Jallouz i el retorn del porter cedit Pérez de Vargas.

Reunió amb el Senat

En la reunió ordinària del Senat del FC Barcelona, el president Josep Maria Bartomeu, acompanyat per la Junta Directiva, va presentar l'ordre del dia amb el balanç de la situació del Club de final de temporada a un total de 131 senadors, els membres d'aquest òrgan consultiu que hi van assistir. Aquesta reunió del Senat, integrat pels 1.000 socis més antics del Club, se celebra dins del segon trimestre de cada any natural tal com marquen els Estatuts.

EUSEBIO RENOVA FINS AL 2015

Eusebio Sacristán va signar la renovació del seu contracte com a entrenador del Barça B fins al 30 de juny del 2015. A l'acte, celebrat a les oficines de la Ciutat Esportiva Joan Gamper, van estar presents el vicepresident esportiu, Jordi Mestre, i el director esportiu de futbol, Andoni Zubizarreta.

EXPOSICIÓ 'CATALÀ, LLENGUA D'EUROPA'

El Museu del Barça acollirà fins al proper 24 de setembre l'exposició *Català, llengua d'Europa*, un projecte del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya que té per objectiu mostrar la vitalitat de la llengua catalana en el marc de les llengües d'Europa.

DOBLE PREMI AL JOC NET BLAUGRANA

El FC Barcelona i el Barça B van ser per quarta vegada consecutiva els guanyadors en la classificació del *Joc Net*, premi que cada any atorga la Federació Espanyola de Futbol a l'equip amb menys targetes i sancions de la competició domèstica, tant de la Lliga BBVA com de la Lliga Adelante.

T Xavier Catalán F Miguel Ruiz - FCB, Germán Parga - FCB i Víctor Salgado - FCB

Acord de patrocini global amb Beko

El FC Barcelona i Beko van arribar a un acord pel qual la marca global d'electrodomèstics de gamma blanca es converteix en patrocinador global del Club durant els pròxims quatre anys. El nou logotip de Beko lluirà a la màniga de la samarreta oficial del primer equip de futbol i també a la seva equipació d'entrenament. Beko es converteix així en la primera marca comercial que tindrà presència a la màniga de la samarreta de manera permanent i que es podrà veure durant la temporada 2014/15 a la Lliga i la Copa del Rei, així com en partits amistosos i als de les gires.

Pàmies recull el Premi Vázquez Montalbán

El periodista i escriptor Sergi Pàmies va recollir el X Premi Internacional de Periodisme Vázquez Montalbán en la categoria de periodisme esportiu. El lliurament va tenir lloc al Col·legi de Periodistes de Catalunya i va comptar amb la presència del president del Club, Josep Maria Bartomeu, i el conseller de Cultura de la Generalitat de Catalunya, Ferran Mascarell, a més dels directius Vilarrubí, Arroyo, Pont i Cierco, diversos membres del Patronat de la Fundació, i destacades personalitats de l'àmbit esportiu, cultural i social del país.

'Mengem sa, mengem de mercat'

L'Institut Municipal de Mercats de Barcelona i la Fundació del FC Barcelona col·laboraran el proper curs escolar 2014/15 en un nou programa educatiu relacionat amb el foment dels hàbits saludables. Amb la seva unió, les dues institucions promouen el projecte educatiu *Mengem sa, mengem de mercat*, que s'emmarca com una nova activitat dintre de la campanya *Som el que mengem* de la Fundació FC Barcelona. El jugador del primer equip Sergio Busquets serà la imatge d'aquest projecte.

Suning, primer patrocinador xinès

El FC Barcelona i l'empresa Suning van signar un acord de patrocini pel qual aquesta cadena de botigues especialitzada en productes d'electrònica i tecnologia, la més gran de la Xina, es converteix en el primer patrocinador xinès del Club. La presentació d'aquest acord, que té una durada de tres anys, va tenir lloc a la ciutat xinesa de Nanquín amb la presència del director general del FC Barcelona, Antoni Rossich, el vicepresident del Grup Suning, Sun Weiming, i el seu vicepresident executiu, Li Bin.

BONA ACTUACIÓ AL CAMPIONAT D'ESPANYA D'ATLETISME

En el Campionat d'Espanya d'atletisme de la Divisió d'Honor, disputat a Saragossa, l'equip masculí va acabar segon i va igualar el subcampionat assolit la temporada anterior. El conjunt femení blaugrana també va aconseguir la tercera posició, a només dos punts d'igualar el subcampionat assolit l'any passat.

13A TROBADA D'EXJUGADORS

L'Agrupació Barça Jugadors va celebrar a Palamós i Calonge la 13a Trobada de Jugadors del FC Barcelona, que va girar al voltant dels 35 anys de la consecució de la Recopa d'Europa del 1979 a Basilea. Els directius Toni Freixa i Javier Bordas van estar presents en l'acte, que va reunir 340 persones.

NOUS CÀRRECS EXECUTIUS DEL CLUB

El FC Barcelona va nomenar Emili Sabadell nou director del primer equip de futbol, com a responsable de l'operativa i la logística que envolta la plantilla fora del terreny de joc, i va incorporar a la seva estructura executiva Ignacio Mestre com a director gerent del FC Barcelona, càrrec de nova creació.

Presentada la Cursa Barça 2014

El directiu de l'Àrea Mèdica i Rendiment i responsable de la secció d'atletisme, Jordi Monés, va presentar la I edició de la Cursa Barça, una prova de caràcter popular que tindrà lloc el proper 7 setembre i que està organitzada pel FC Barcelona, amb la col·laboració de la Federació Catalana d'Atletisme i l'Ajuntament de Barcelona. Aquesta prova formarà part del calendari de la Lliga Social de curses populars del FC Barcelona *Corrent fem Barça* i de la Challenge BCN 10K de l'Ajuntament de Barcelona i la Federació Catalana d'Atletisme.

Descoberta d'un nou himne del Club del 1910

El FC Barcelona va descobrir l'himne *Foot-ball Club Barcelona*, el primer que va tenir el Club i que data del 17 de juliol del 1910, que va ser estrenat amb motiu d'un partit de clausura de la temporada 1909/10. Va ser compost pel músic José Antonio Lodeiro (a la foto), natural de Mondoñedo (Lugo). Aquesta descoberta va ser gràcies a la tasca conjunta del Centre de Documentació i Estudis del FC Barcelona, la Peña Barcelonista de Mondoñedo –a través del seu secretari Suso Robles– i el cronista d'aquesta població de Lugo Andrés García Doural.

Canvis a la Junta Directiva

La Junta Directiva del FC Barcelona va tenir diversos canvis a final de la temporada. El directiu responsable de la secció d'handbol i vicepresident de la Fundació del FC Barcelona, Eduard Coll, va dimitir i la tresorera, Susana Monje, va ser nomenada directiva responsable de la secció. Pilar Guinovart, fins ara directiva de l'Àrea Social, responsable de l'OAE, dels desplaçaments i de les seccions amateurs, va deixar el seu lloc a la Junta però continua al Club com a directiva en cap de la Comissió Social, càrrec que abans ocupava Pau Vilanova.

Muriel Casals contempla les fotografies de l'espai dedicat a la catalanitat al Museu del FC Barcelona.

"El Barça és un element de la formació ciutadana dels catalans"

Muriel Casals (Avinyó, Occitània, 6 d'abril del 1945) és professora del Departament d'Economia i d'Història Econòmica de la UAB i des del 2010 presideix Òmnium Cultural, entitat que manté convenis de col·laboració amb el FC Barcelona en defensa de la llengua

Ketty Calatayud / Manel Tomàs

A Muriel Casals li agrada el futbol?
No sóc especialment aficionada a cap esport, però el Barça és una cosa especial. No cal que t'agradi el futbol per interessar-te pel Barça, com no cal que siguis catòlic perquè t'agradi Montserrat. Hi ha entitats i realitats que desborden el seu àmbit estricte. He vist pocs partits de futbol, però n'he vist alguns i per sort amb algú al costat com una vegada amb el Carles Cuní que m'explicava el que era el fora de joc i aquestes coses. Sí, sóc bastant ignorant, ho confesso.

Òmnium Cultural, l'entitat que vostè presideix, va néixer l'any 1961, en plena dictadura franquista. Expliqui'ns quina ha estat l'evolució d'Òmnium.
Com bé diu el seu nom, és una entitat cultural que quan es crea, en plena època franquista, no es podia inscriure amb un nom en català, d'aquí Òmnium, una paraula llatina que volia dir *per a tothom* i cultural, que tant valia per al català com per al castellà. Per tant, neix en un moment encara de repressió lingüística i cultural però en els anys 60 és un moment que l'horitzó s'obre, en què l'esperança que les coses milloraran

La presidenta d'Òmnium va visitar el Centre de Documentació i Estudis del Club.

té algun fonament; hi ha canvis econòmics al país, i Òmnium neix amb la funció principal de fer classes de català per a les persones que volguessin recuperar la seva llengua, o adreçades a mestres amb l'esperança que la democràcia es recuperaria i hi hauria escola en català. Eren classes que es feien sota la direcció de Joan Triadú i és molt emocionant recordar-ho ara perquè s'impartien les classes amb molt rigor, es feien exàmens, es donaven uns diplomes, volíem estar preparats per quan vingués la democràcia i poguéssim ensenyar en català. Una mica, fèiem la suplència de l'administració catalana que no es tenia en aquell moment. També és emocionant recordar que quan en els anys 70 es comença a utilitzar el català a l'escola i a aplicar la immersió lingüística, el català es converteix en un element de cohesió social. Per tant, Òmnium el trobem als inicis fent aquesta tasca i ara ens trobem de nou defensant l'escola catalana davant de les agressions que malauradament encara ara, en plena democràcia, les institucions espanyoles gosen aplicar a la nostra llengua i a la nostra cultura.

Des del 1916 l'idioma oficial del FC Barcelona és el català, dos anys després el Club ja demanava l'Estatut d'Autonomia i el 1919 ja celebrava l'Onze de Setembre. Els vincles amb Òmnium han estat presents durant la transició, el Barça va col·laborar amb el Congrés de Cultura Catalana, amb la campanya 'Català a l'escola', i també a la nit de Santa Llúcia es feia el premi 'Esport i Ciutadania' de narrativa juvenil. Com valora vostè l'aportació històrica del FC Barcelona a la defensa de la identitat catalana?
S'aprecia molt i hi ha hagut molts elements de confluència amb Òmnium al llarg dels anys. Si penso en temps més recents, quan nosaltres l'any passat ens plantegem de fer un gran concert de concentració nacional, va ser molt important que es fes al camp del Barça, per tot el simbolisme que això tenia. El Barça forma part del sistema educatiu català i tot el que passi al voltant del Club no només interessa als seus socis i aficionats, interessa a tota la societat, ho veiem com un element de la nostra formació ciutadana.

"SENTIMENTALMENT, EL BARÇA FA UNA FUNCIÓ DE SUPLÈNCIA DE LA SELECCIÓ NACIONAL CATALANA QUE NO TENIM. ENS RECORDA QUE ENCARA NO ESTEM EN UN PAÍS NORMAL"

El Barça s'ha sumat als actes del Tricentenari adoptant la senyera com a segona equipació. Què pensa quan veu el Barça amb aquesta samarreta?
Penso que encara no tenim una selecció nacional catalana i el Barça en fa la suplència. Abans deia que Òmnium havia fet la suplència de l'administració pública que no teníem, i en certa manera el Barça fa una funció de suplència de la selecció nacional que no tenim. Sentimentalment, la selecció nacional catalana actualment és el Barça. Té la doble lectura de reafirmació catalanista i de recordar-nos que encara no estem en un país normal del tot.

L'any 2012 el FC Barcelona i l'Institut Ramon Llull van signar un conveni que tenia com a finalitat la projecció exterior de la cultura catalana i el Barça, amb activitats que impliquen universitats de l'exterior que ofereixen docència de català. En aquest sentit, la confluència d'objectius culturals entre el Barça i Òmnium és evident.

"ÒMNIUM VA COMENÇAR ALS ANYS 60 PER PREPARAR-NOS PER QUAN HI HAGUÉS ESCOLA EN CATALÀ I ARA ENS TROBEM DE NOU DEFENSANT L'ESCOLA CATALANA"

El Barça és un gran ambaixador de Catalunya. Segurament és el més conegut internacionalment del nostre país. També tenim cuiners, grans artistes, però el fenomen Barça és fortíssim. Vagis on vagis del món et trobes persones que saben què és el Barça, que tenen una samarreta i te l'ensenyen.

Al desembre del 2012 el Barça va defensar públicament la llengua catalana i el model d'immersió lingüística.
Quan hi ha atacs no raonables i no raonats en contra d'una cosa tan bàsica com l'ús del català a l'escola, diria que és el deure de qualsevol entitat del país defensar-ho, i que ho defensi el Barça té un valor especial. També vull pensar que això fa dubtar aquells que ataquen. La gràcia d'aquesta nació catalana que defensem és que és molt inclusiva i molt variada, molt diversa. Ens agrada que vingui gent amb altres cultures i religions, amb altres llengües, però els oferim compartir la llengua comuna, que és la de tots, que és el català, i aquest esperit també el comparteix el Barça.

L'any passat, el Club i Òmnium Cultural van reconèixer la tasca dels periodistes esportius estrangers que pregunten en català a la sala de premsa.
Sí. Encara necessitem posar el focus i agrair que una periodista xinesa aprengui la llengua local, del lloc on és. Recordo que per a ella era el més normal. A vegades, els ulls d'una persona que ha vingut de fora et fan veure unes coses que estant aquí tot el dia no les veiem.

QATAR
AIRWAYS القطرية
FCB
FC BARCELONA GLOBAL MAIN PARTNER

Salut dental i esport

Cada vegada més, els esportistes tenen cura d'una bona higiene bucodental ja que es redueix el risc de patir lesions de tipus muscular o altres afeccions que afectin l'organisme

Normalment, quan es parla de lesions esportives moltes d'aquestes s'associen a accions més o menys fortuïtes durant l'exercici físic com poden ser les fractures, els esquinços o els trencaments fibril·lars. Tot i que moltes són inevitables pel desenvolupament del mateix joc, n'hi ha d'altres, com les lesions musculars, que sí que es poden evitar amb un bon treball de prevenció i de manteniment. Per estrany que sembli, tenir una bona salut bucodental redueix el risc de patir lesions musculars, tal com demostren les darreres investigacions en aquest camp, com la que ja van fer els Serveis Mèdics del Club entre els anys 2003 i 2006 amb la plantilla del primer equip de futbol en què constava una relació entre l'índex de placa bucodental i les lesions musculars. Així doncs, l'odontologia esportiva cada cop és més present en les atencions que rep l'esportista com a part del procés de preparació física amb dos objectius principals: prevenir danys i tractar les lesions provocades.

UNA SALUT BUCODENTAL BONA REDUEIX EL RISC DE PATIR LESIONS MUSCULARS

La higiene bucal no només vetlla per la zona de la boca, sinó que indirectament també ajuda la resta de l'organisme. Poca gent és conscient que patir una afecció a la boca pot produir problemes fins i tot més greus en altres parts del cos com els músculs, les articulacions o els mateixos òrgans. La raó és que els bacteris presents a les infeccions bucodentals poden passar a la sang i, per exemple, arribar als músculs fent que aquests s'aflebeixin i es puguin trencar com a conseqüència de la pèrdua del to fibril·lar, amb l'afegit que la recuperació és més lenta si no se soluciona el problema bucal. A més, també poden provocar alteracions articulars, respiratòries, digestives o cardiovasculars, entre d'altres. El gran nombre de bacteris que s'acumulen a la boca poden causar processos inflamatoris i la placa bacteriana pot donar peu a l'aglomeració de gèrmens que causen les càries i les malalties periodontals, que conseqüentment poden ser causants d'altres lesions a la resta de l'organisme. Així doncs, tot plegat acaba afectant el rendiment de l'esportista, que haurà de fer un manteniment adient per tenir la millor salut bucodental possible.

UNA AFECCIÓ A LA BOCA POT PRODUIR PROBLEMES EN ALTRES PARTS DEL COS

La correlació evident entre salut bucodental i risc de lesions està fent que molts esportistes s'estiguin acostumant a la figura de l'odontòleg esportiu com ja ho han fet amb els cardiòlegs, els traumatòlegs o els fisioterapeutes. Les proves odontològiques formen part del procés de revisions, ja que la salut bucodental afecta la posada a punt de l'esportista. Els especialistes recomanen un bon raspallat de les dents, però també de les genives i de la llengua, després de cada àpat i fer les corresponents exploracions bucals completes dues vegades a l'any com a mínim.

Coordinació Francesc Orenes
Assessor Josep M. Clemente i Dr. Lluís Til (Serveis Mèdics FCB)

F Miguel Ruiz - FCB

LA PREVENCIÓ

F Germán Parga - FCB

Mala oclusió i bruxisme
L'odontologia esportiva també té cura d'altres patologies que no són estrictament les lesions periodentals o les càries, com són les afeccions maxil·lofacials. Per exemple, una mala oclusió o el bruxisme també poden afectar el rendiment, ja que provoquen dolors musculars de coll i esquena, i fins i tot afecten l'equilibri del mateix cos durant la pràctica esportiva. El bruxisme és una manera abusiva de serrar les dents que pateixen alguns esportistes sovint produïda per l'estrès de la competició i que malmet l'articulació temporomandibular. La falta de peces dentals també pot acabar afectant l'aparell digestiu, ja que el menjar pot no triturar-se correctament, la digestió és més lenta i l'estómac està sotmès a més treball.

Les proves odontològiques formen part de les revisions dels jugadors del primer equip, ja que la salut bucodental afecta la posada a punt de l'esportista.

Art d'inspiració barcelonista

Portada del catàleg de la Biennal

Amb motiu de la Biennal es va editar un complet catàleg amb totes les obres seleccionades, que permet valorar el contingut de l'exposició.

En la fecunda relació entre el Club i el món de la cultura hi destaquen les dues edicions de la Biennal d'Art, una iniciativa que va tenir una excel·lent acollida entre els artistes, i que va associar el Barça a noms de gran prestigi. En aquest article recordem la inauguració de la primera edició, ara fa prop de trenta anys

A dalt, a l'esquerra, l'obra guanyadora, de Bonaventura Ansón, feta amb dues peces de marbre blanc de Carrara. A la dreta, una visió parcial de l'exposició. A baix a la dreta, Isidre Ventura, amb la seva obra *Glòria a la pilota*.

Carles Santacana

Va ser una nit especial, de comunió del Barça i el món de la cultura. El 15 de novembre del 1985 s'inaugurava la primera Biennal d'Art organitzada pel Club. La mostra es va obrir en un emplaçament fantàstic, al Palau de Pedralbes, un espai on les peces d'art van lluir amb tota la seva esplendor. La iniciativa era innovadora i atractiva. I la solemnitat del moment es feia patent per la rellevància de les autoritats que van voler ser-hi presents, encapçalades per Jordi Pujol, president de la Generalitat, acompanyat pel president Núñez.

La crida perquè els artistes participessin en la Biennal va ser tot un èxit. El certamen acollia obres en quatre especialitats: pintura, escultura, dibuix, i medalles i trofeus. Es van rebre prop de 3.000 propostes, de les quals es van acceptar unes 500, que van passar pel filtre d'un jurat qualificador molt prestigiós, format per catorze persones, crítics d'art, acadèmics i artistes. Entre aquests destacaven Josep Corredor Matheos, Daniel Giralt Miracle, Arnau Puig i Rafael Santos Torroella, amb l'advocat Josep M. Mas Casals, que actuava de secretari. La quantitat i la qualitat de les obres presentades va complicar força la feina del jurat, que va mantenir una llarguíssima deliberació, que segons les cròniques es van perllongar fins a les cinc de la matinada d'aquell divendres en què s'havia d'inaugurar la mostra. Finalment, els premis més importants van correspondre als artistes següents: el Gran Premi FC Barcelona, reservat a obres pictòriques i escultòriques, va ser atorgat a Bonaventura Anson per la seva escultura *Atleta mediterrani*. Més enllà d'aquest premi especial, el primer premi de pintura va ser per a Michele Lehmann, el d'escultura per a Moisès Villèlia, i el de dibuix per a Benet Rossell.

EL BARÇA S'ASSOCIAVA A ARTISTES DE RENOM DE TOT EL MÓN

Tot i que les obres presentades ja van garantir el nivell de qualitat desitjat, el Club se n'havia volgut assegurar per avançat. Per això la Biennal tenia una secció dedicada a artistes expressament convidats, que van ser Salvador Dalí, Antoni Clavé, Jordi Alumà, Berrocal i Josep M. Subirachs, de renom internacional, que van aportar peces impressionants com *Los atletas cósmicos*, de Dalí, pintada el 1943, i les obres fetes expressament per a l'ocasió per Jordi Alumà, *Gaudí, Blau Grana*, o Antoni Clavé, *Blau Grana*.

La proposta era tan atractiva que les cues de visitants no es van fer esperar, i el Palau de Pedralbes va ser, durant un mes, un actiu focus de cultura barcelonista.

Referència dels setanta

Bigolejador en el 0-5 al Bernabéu i capità a Basilea, Juan Manuel Asensi va ser fonamental al Barça durant tota una dècada

Arxiu FCB

Jordi Clos

Qualsevol aproximació a un llistat dels jugadors més emblemàtics del Barça a la dècada dels 70 inclou les credencials de Juan Manuel Asensi. El conjunt blaugrana sortia del fosc i llarg túnel dels 60 en paral·lel amb el país, que també vivia temps de canvis i somiava a recobrar les llibertats. D'aquells temps se'n guarden dues de les proclames més importants de barcelonisme de sempre: el títol de Lliga 1973/74, amb el 0-5 al Bernabéu encabit, i Basilea. Asensi n'és un denominador comú.

Procedia de l'Elx quan va arribar al Camp Nou, amb només 20 anys. Malgrat la seva impecable trajectòria posterior, els seus inicis van ser, segons ell, "traumàtics": "Feia el servei militar a Alacant i havia de jurar bandera una setmana abans d'arribar a Barcelona. Al carrer, esquivant una tanca, em vaig fracturar el cinquè metatarsià d'un peu, amb la qual cosa em van haver d'enguixar. Al cap de 40 dies, quan vaig arribar a Barcelona, l'os continuava trencat i em van operar. Fins al dia de Sant Esteve no vaig poder debutar". La data li ha quedat gravada. El Nadal del 70, doncs, seria el punt de partida d'un nou valor. Un lluitador i un pulmó. Asensi era esquerrà i olorava els gols des de la segona línia.

> "JO SEMPRE DIC QUE L'ENTRENADOR RINUS MICHELS M'HA TRET DEU ANYS DE VIDA!"

Es va afermar aviat al migcamp blaugrana, però el seu primer gran èxit es faria esperar fins a la temporada 1973/74, quan ja en feia catorze que el Barça no aixecava la Lliga. "Cruyff va ser un revulsiu molt gran. Que vingués el millor jugador del món al nostre equip ens va donar confiança i va significar una gerra d'aigua freda per als rivals. I, a més, la gent va quedar molt sorpresa perquè no el coneixia gaire. Ho vam guanyar tot fins a ser campions". Un títol lligat a una nit amb cinc campanades a Madrid. Així ho recorda Asensi, bigolejador de la gesta: "El 0-5 al Bernabéu va ser espectacular. Ens havíem mentalitzat que si guanyàvem aquell partit la Lliga era nostra". I afegeix: "Al primer quart d'hora ho vam passar una mica malament, però després del primer gol tot va canviar. A partir del tercer va ser un camí de roses i fins i tot el públic ens va ovacionar al final. Això ens va venir de nou. Va ser un reconeixement a un gran equip". El seu atac, format per Rexach, Asensi, Cruyff, Sotil i Marcial, és dels que es reciten de memòria.

Apunta Rinus Michels com l'entrenador que més el va marcar. "I això que ens fotia unes pallisses terribles en una època en què no hi havia preparadors físics. Ens rebentava amb una preparació molt rudimentària, com ara carregar troncs. Sempre dic

Arxiu FCB

Juan Manuel Asensi es va jugar el físic per marcar el tercer gol del 0-5 al Santiago Bernabéu.

A la fotografia de l'esquerra, un jove Juan Manuel Asensi que acabava d'arribar al Camp Nou. A la dreta, l'exjugador blaugrana més de quaranta anys més tard a Alacant.

El Barça, a la gespa de l'estadi de St. Jakob, on va guanyar la primera Recopa, amb Asensi de capità.

que m'ha tret deu anys de vida!". Bromes a part, Asensi també reconeix que amb el tècnic holandès ell mai es va lesionar. Al mateix temps, lamenta que els canvis de peces clau perjudiquessin l'equip, que no va poder mantenir la seva supremacia. "No vam tornar a agafar el ritme i, a part, vam fallar en moments decisius", admet. I és que els setanta, tot i millorar el botí dels seixanta, tampoc van ser una dècada d'excessives alegries futbolístiques.

L'AMBIENT A BASILEA ABANS DEL PARTIT LI VA FER TREMOLAR LES CAMES

L'altre moment culminant com a blaugrana el viuria ja el 1979, a l'antic St. Jakob Park de Basilea. La final de la Recopa entre el Barça i el Fortuna de Düsseldorf alemany va desplaçar 35.000 culers a Suïssa, una mobilització sense precedents en un club en competició europea. "Allò va ser impressionant. Ho vam viure molt intensament. Quan vam sortir a trepitjar la gespa amb vestit de carrer, una hora abans del partit, l'afició va començar a treure les banderes i a cridar. Els més veterans vam ser els primers de tornar als vestidors, ens tremolaven les cames. No els podíem fallar". Així, entre senyeres i estendards blaugrana, el Barça es va imposar per 4-3 a la pròrroga. Un dels herois de la final seria Asensi, autor del segon gol culer i capità barcelonista. "En aixecar la Copa vaig sentir molt orgull i dins del vestidor l'alegria va ser immensa. Per fi havíem trencat el malefici europeu. Era una fita".

Deixa el Barça amb 30 anys

L'últim partit oficial de Juan Manuel Asensi amb el Barça va ser el novembre del 1980 contra l'Atlètic de Madrid. Acabava de fer 31 anys i el Club havia fitxat un Bernd Schuster que estava citat a ser el nou motor de la medul·lar. Se'n va anar amb un gol i posaria rumb a Mèxic. El Puebla i l'Oaxtepec asteca van ser el seus dos últims equips. El Camp Nou el va acomiadar definitivament com a futbolista en un partit d'homenatge entre el Barça i el Puebla. Els culers l'havien vist jugar 484 partits i marcar 124 gols en tota una dècada.

D'això ja fa més de trenta anys. Des de llavors, mai s'ha deslligat del futbol. Asensi va ser entrenador a les categories inferiors del Barça als 80 i els 90, en què va polir talents com Víctor Valdés o José Manuel Reina. També va fundar la innovadora i prestigiosa Escola TARR, juntament amb els seus excompanys Torres, Rifé i Rexach. A més, ha estat un empresari relacionat amb el món de l'esport, va entrenar l'Oriola (2001/02) i va ser directiu de l'Alacant. És allà on resideix, tot i que sovinteja Barcelona. Una de les seves últimes iniciatives ha estat patentar el *futgolf*, un nou esport que mescla el futbol amb el golf. Dues de les seves grans passions.

Les dades de l'Ex...

125 GOLS

484 PARTITS JUGATS

POSICIÓ MIGCAMPISTA

NOM
JUAN MANUEL ASENSI RIPOLL

DATA DE NAIXEMENT
23 DE SETEMBRE DEL 1949

LLOC
ALACANT

TRAJECTÒRIA
Elx (1967-70), FC Barcelona (1970-80), Puebla (1981) i Oaxtepec (1982)

PALMARÈS AMB EL BARÇA
1 Lliga (1973/74), 1 Recopa (1978/79), 1 Copa de Fires (1971) i 2 Copes (1970/71 i 1978/79)

Sadurní, Rifé i Torres, adéu per la porta gran

Salvador Sadurní, Joaquim Rifé i Antoni Torres van rebre un emotiu homenatge conjunt l'1 de setembre del 1976 després d'una llarga trajectòria blaugrana

Torres, Sadurní i Rifé, tres nois de la casa, lluint les medalles al Mèrit Esportiu la nit del seu homenatge de comiat al Camp Nou.

Manel Tomàs

Justament ells eren els primers que cantava Manel Vich quan en aquella mítica Lliga 1973/74 l'*speaker* del Camp Nou desgranava els "onze homes justos", la llegendària alineació titular que va guanyar el campionat de manera abassegadora: "Sadurní!, Rifé!, Torres!", per continuar indefectiblement amb Costas, De la Cruz, Juan Carlos, Rexach, Asensi, Cruyff, Sotil i Marcial. Però en aquella època de glòria aquests tres amics catalans, bastions de la defensa cadascú al seu lloc (Salvador a la porteria, Quimet al lateral i Toni al centre de la defensa), ja feia anys que eren ídols de l'afició barcelonista. Al final de la seva carrera els seus números eren envejables: Sadurní, quinze anys al primer equip i 485 partits jugats; Rifé, dotze i 535, i Torres, onze i 475. No va ser estrany, doncs, que el 13 de gener del 1976 la junta directiva acceptés la proposta del tres jugadors que el seu homenatge fos conjunt.

Els extraordinaris mèrits d'aquesta terna van ser reconeguts com calia per l'afició barcelonista. Així, la nit de l'1 de setembre del 1976 el Camp Nou va registrar una gran entrada en ocasió del partit d'homenatge i comiat als tres amics que penjaven les botes amb l'equip de la seva vida. L'emotiva jornada va començar amb un partit preliminar entre la selecció espanyola que havia guanyat l'Eurocopa de l'any 1964 i un equip de jugadors veterans blaugrana. El matx va acabar amb la victòria dels primers per 3-2, amb gols de Luis Suárez, Zoco i Amancio per part de la selecció i de Vidal i Vall per al bàndol barcelonista.

A continuació es va jugar el plat fort de la nit. El rival del primer equip barcelonista era l'Stade de Reims, un històric del futbol francès i europeu amb un palmarès que incloïa sis campionats de Lliga. L'entrenador barcelonista Marinus Michels va presentar aquesta alineació: Sadurní (Mora, min 17), Rifé (Ramos, min 17), Torres (Costas, min 17), Migueli, De la Cruz, Olmo, Neeskens, Rexach, Cruyff (Sotil, min 50), Asensi, Clares (Amarillo,

Banderí de record d'aquella jornada lliurat pels mateixos homenatjats als seus amics.

Tres imatges d'aquell 1 de setembre del 1976 al Camp Nou. A l'esquerra, Rifé, Sadurní i Torres surten al camp acompanyats dels seus fills. A la dreta, la salutació als afeccionats. Sobre aquestes línies, l'onze inicial del FC Barcelona amb els fills dels homenatjats.

min 71). Els tres homenatjats només es van alinear durant els primers minuts, per la qual cosa el partit va perdre ben aviat el seu principal al·licient. Finalment el Barça es va imposar per 2-0, amb gols de Neeskens (min 12, de penal) i Olmo (min 48), en un partit sense gaire història i en què el més destacat, a banda dels gols, va ser el penal aturat per Mora al davanter visitant Bianchi.

En acabar el partit la sorollosa ovació de comiat per part del públic va trencar definitivament els nervis dels tres homenatjats, que no van poder contenir les llàgrimes. Com va dir Rifé, "aquestes coses fins que no es viuen no se sap el que són". El seu company Torres va ser taxatiu: "Nosaltres sempre pensarem com a barcelonistes". Sadurní hi va posar la cirereta definitiva: "Vull demanar als afeccionats que sempre siguin tan barcelonistes com nosaltres ho hem estat". Tots tres lluïen orgullosos al seu pit la medalla al Mèrit Esportiu.

A les pàgines de la *Revista Barcelonista* es va poder llegir: "Han estat, Rifé, Sadurní i Torres, tres homes bons. Tres esportistes exemplars. I les galopades del primer, la serenitat sota els pals del segon i la contundència elegant del tercer al centre de la defensa barcelonista passaran a la història del millor futbol del Barça". I així va ser.

L'ENIGMA ANTERIOR

Quan va ser l'única vegada que es va fer un partit d'homenatge i comiat a tres jugadors barcelonistes a la vegada?

LA PISTA

Tots tres pertanyien a un onze mític del Barça.

LA SOLUCIÓ

1 de setembre de 1976, partit homenatge a Salvador Sadurní, Quimet Rifé i Antonio Torres

NOM DEL GUANYADOR

Joaquim Badia Salvat, núm. soci 154872

Rebrà una samarreta signada pel seu jugador preferit.

EL NOU ENIGMA

Quin nou recinte es va inaugurar al Camp Nou l'any 1994?

LA PISTA

És de lliure accés per a tothom.

La resposta s'ha d'enviar, fent constar el nom i el número de soci, a:

Correu: REVISTA BARÇA, Av. d'Arístides Maillol, s/n, 08028 Barcelona
Adreça electrònica: revista@fcbarcelona.cat
Coordinació: Centre de Documentació i Estudis del FC Barcelona

Un butlletí per connectar amb els socis

Butlletí Oficial

del

Futbol Club Barcelona

Febrer 1921

Número 1

ANY I

BUTLLETI OFICIAL

DEL

FUTBOL CLUB BARCELONA

FUNDAT L'ANY 1899

Salutació

Carles Santacana

Qualsevol organització, més gran o més petita, necessita crear canals de comunicació amb els seus membres, com per exemple la revista que el lector té a les mans en aquests moments. El tresor que mostrem avui és la primera mostra d'aquesta voluntat institucional per part del Barça. Es tracta del primer número del Butlletí Oficial del Futbol Club Barcelona, una iniciativa sorgida el 1920 i materialitzada al febrer del 1921. L'aparició mensual del butlletí va ser un senyal inequívoc d'un club que es consolidava i que estava fent un enorme pas endavant (ja es parlava d'un nou camp, que seria inaugurat el 1922). Els impulsors del butlletí eren conscients de viure un moment històric: "Hora solemne per a nosaltres, aquesta en què posem, per primer cop, les mans en l'agradosa feina de redactar el nostre Butlletí", una publicació que volien "no tan sols rígidament oficial, sinó amistosa i càlida". I certament, el butlletí combinava la informació oficial amb articles d'opinió. S'hi podia llegir un extracte dels acords de les juntes directives, el moviment d'altes i baixes de socis, fins i tot la correspondència que arribava i sortia del Club. Però també hi havia fotografies i cròniques d'algun partit, a més d'articles sobre cultura física, atletisme i altres qüestions. La vida cap endins, però també cap enfora. I sobretot, la proximitat amb els socis d'una època en què el Club era encara molt familiar.

Estrella
Damm
MEDITERRÀNIAMENT
Estrella Damm en recomana el consum responsable. 5,4°
By Alex Trochut

EL MILLOR DE NIKE FOOTBALL A LA TEVA BUTXACA

